

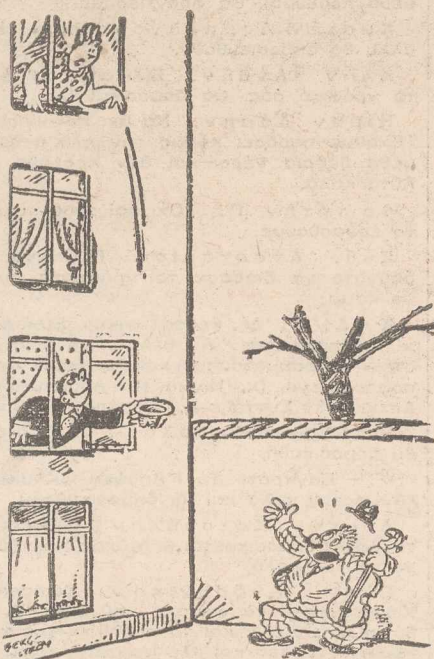
ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ἀπλοποίησης

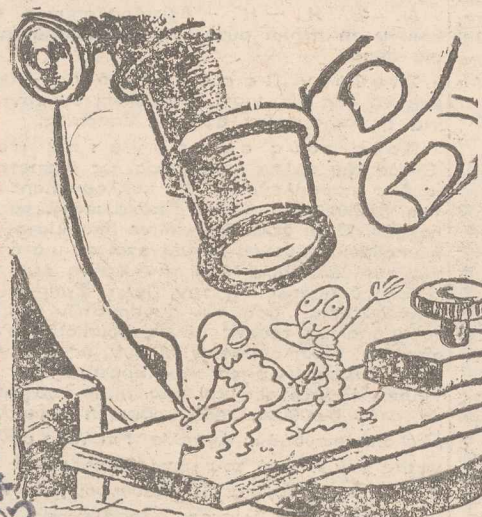
—Μά γιατί δὲν ἔρχεσθε καλύτερα σεῖς στὸ σπίτι μου, κύριε Ἱερεμιάδῃ;
Ἔτσι θὰ μὲ ἀπαλλάξετε ἀπὸ τὸν κόπο νὰ ντυθῶ.

Ἀπρόοπτον

—Εὐχαριστῶ κυρία μου.

Μεταξὺ μικροδίων

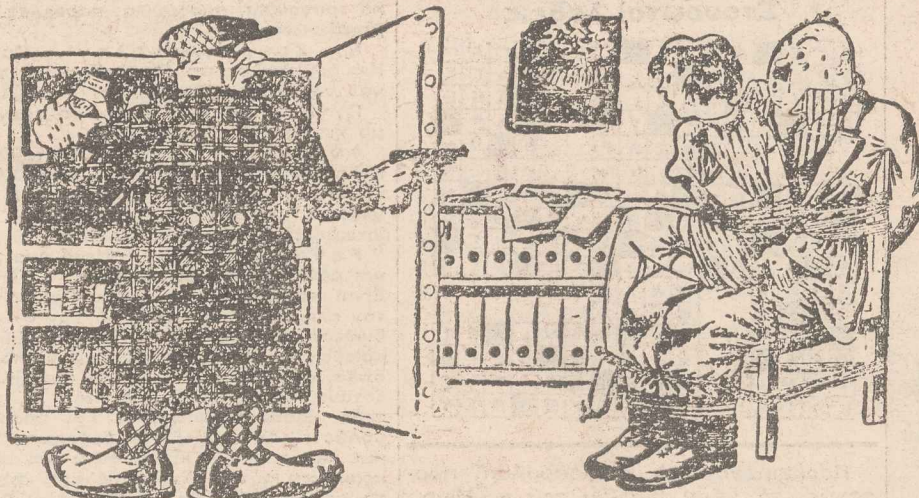
Ὁ μικρόδιος: Δώσ' μου ἓνα φιλὸ ἀγάπῃ μου...
Ἡ μικροδία: Σούτ, λατρεία μου, ὑγιότερα. Δὲν θάλεπες ὅτι τώρα μὲς κυττάζουν;

Αἱ ἱέρειαι τῆς Τερψιχόρης

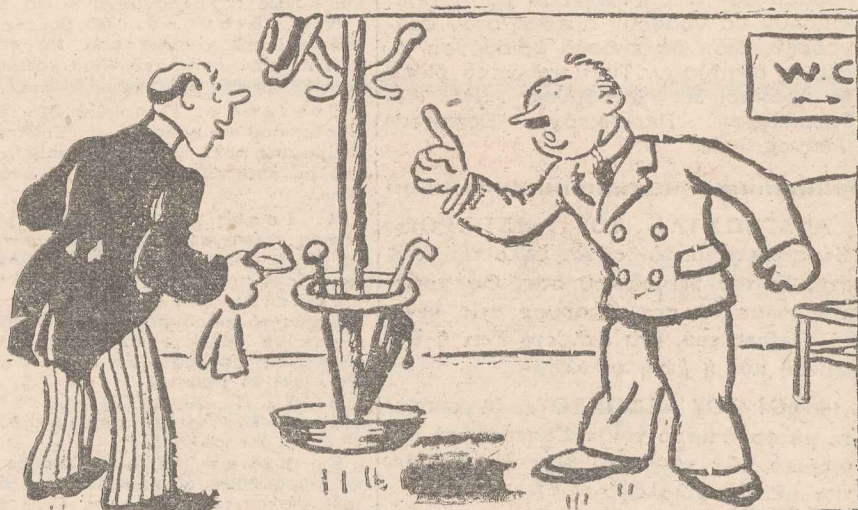
Νέαι χορεύτριαι, αἱ ὁποῖαι ἐμφανίζονται εἰς τὴν νέαν μεγάλην ἐπιτυχίαν τοῦ γνωστοτάτου χορευτικοῦ ζευγους τοῦ κινηματογράφου Φρέντ Ἀστερ καὶ Τζίντζερ Ρότζερς.

Ὁ τρομερώτερος κίνδυνος

—Λύσε με, σὲ παρακαλῶ, κύριε διαρρήκτα! Ἄν ἔλθῃ ἡ γυναῖκά μου καὶ μὲ ὅρῃ σ' αὐτὴν τὴν στάσιν, καταστράφηκα...

Λογικὴ ἀπάντησις

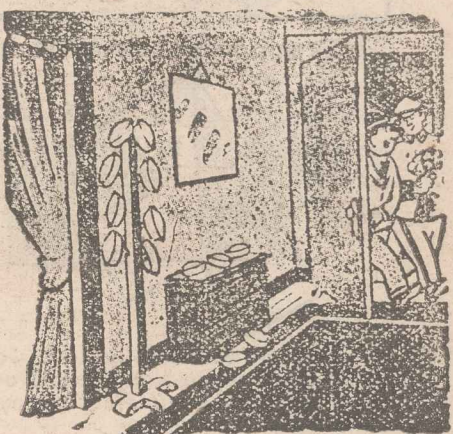
—Γοιὰ γουρὺνι πήρε τὰ κ' πέλלו μου;
—Μὴν ἀνησυχεῖτε, κύριε, θὰ τὸν θάρουμε. Θὰ εἶνε κανέννας ποὺ θάχῃ ὁμοῖο κεφάλι μὲ τὸ δικό σας

Ὁ ταχυδακτυλουργός

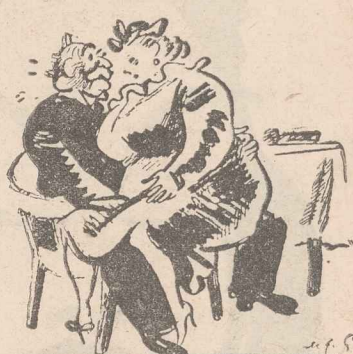
Ὁ ταχυδακτυλουργὸς ποὺ ᾔθελε ν' ἀποκτήσῃ παιδιὰ, ἀλλὰ τοῦ ὁποῖου ἡ γυναῖκα ἦταν στρέφα.

Ἐκπληξίς

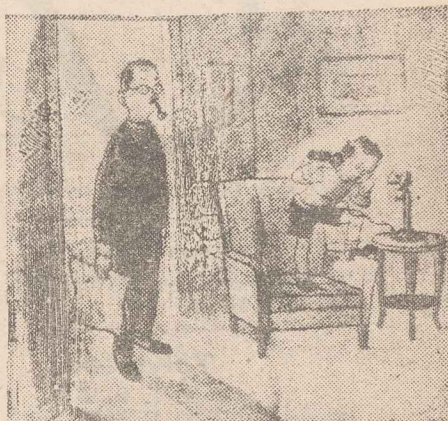
—Ἡ κόρη μου θὰ αἰσθανθῇ εὐχάριστην ἐκπληξί, κύριε ναύαρχε! δὲν ξέρει ὅτι ἡ μοῖρα σας ἐπέστρεψε.

Ἐξακρίθωσις

—Ἀδυναμία καθό.ου, γιατρέ μου, ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἐπίσκεψι;

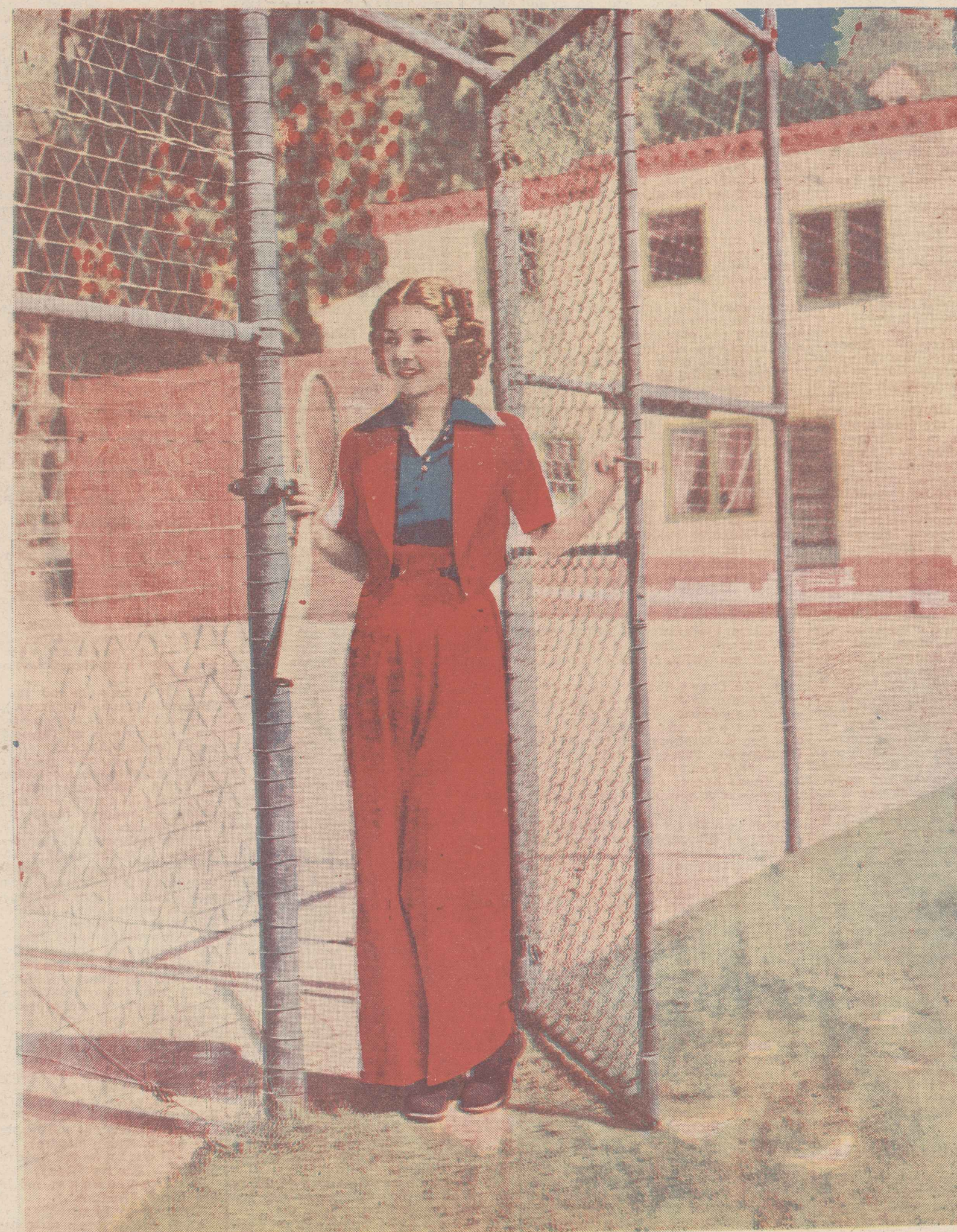
Ἀπάτη

Ὁ πιτσιρίκος στὸ τηλέφωνο: Εἰπάτε πῶς ὁ γιός μου σὰς ἐσπίασε ἓνα παράθυρο; Καλὰ, μὴν κάνετε φασαρία, γιατί διαφορετικὰ θάρθῶ νὰ σας σπάσω καὶ τὰ ἄλλα.

Ἔσπερος

ΑΘΗΝΑΙ, 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1937 — ΕΤΟΣ Α' — Ἀριθμὸς φύλλου 25 — ΔΡΑΧΜΑΙ 2

ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Του συνοδεύοντος την Α.Μ. άπεσταλμένον δια τόν Περιδικόν Τύπον κ.Ν. ΤΣΕΚΟΥΡΑ

Δέν μπορεί νά χαρακτηρισθί με τήν άπλή λέξι "υποδοχή", ό τρόπος με τόν όποιον υπεδέχθη τόν Βασιλέα ό πληθυσμός τών χωριών τής Άρκαδίας. Ήταν ένα παραλήρημα χαράς και ένθουςιασμού, πού έκανε τούς "τύπους" νά υποκυρπώσουν όλοταλε τίσ ζητωκραυγές σέ άποθέωσι, τά χειροκροτήματα σέ φρενίτιδα, τούς "έπισημούς λόγους" σέ θούρια.

Γιά όσους τήν παρηκολούθησαν, αύτή ή υποδοχή θά μείνι γιά πάντα άλμ-

ή χαρά όπως τώρα γιατί οι δικόι τους, άρματωμένοι με τά καρυσφύλια τους, ήσαν ταμπουργμένοι στά κορφοβούνια πολεμώντας γιά τήν Έλευθερία.

Γιά τήν Έλευθερία, όχι βέβαια τήν δική τους, γιατί αύτοί ήξεραν ότι θά πεθάνουν προτού τήν χαρούν. Άλλά γιά τήν Έλευθερία τής Πατρίδος.

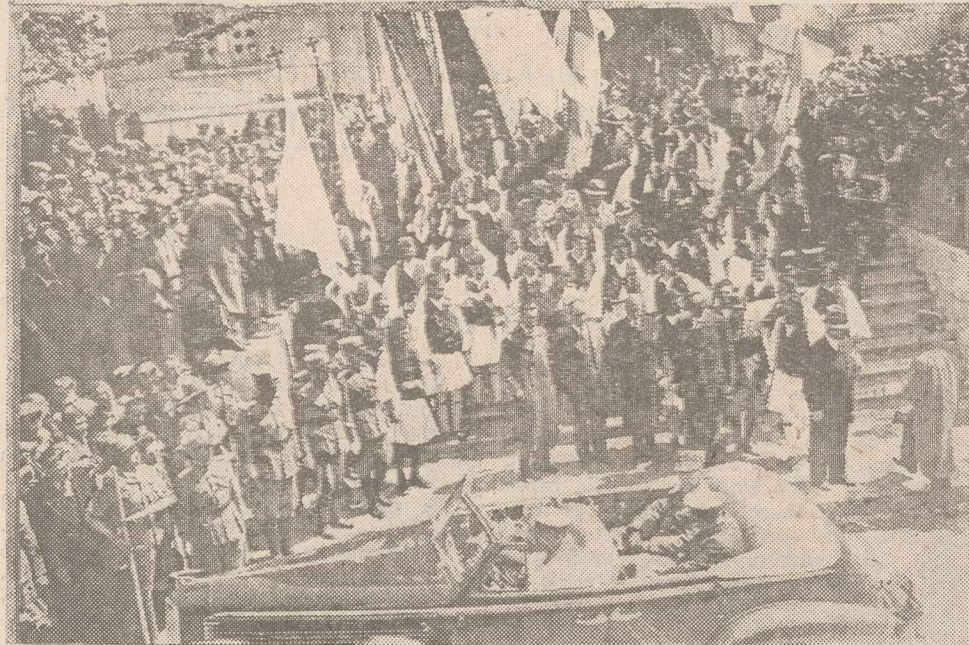
Εντύπωσι έκανε στόν Βασιλέα ή ώρα ή υποδοχή τού Λεβιδίου. "Όταν ό Πρόεδρος τής Κοινοτήτας παρουσιάσθη κε έμπρός Του, ό Βασιλεύς τού είπε :

Ξενούμενος κάποιος.

— Μά βέβαια, άπάντησε ήσυχά ό γέροντας. Γεννιτούρια. Ξαναγεννιέται ή Έλλάδα μας.

— Γκαρόν ! Φέρε μου σέ παρακαλώ μιά μερίδα ψητό άκόμπ. Καί...πού είσαι ; Πλάτη νά είναι ή !...

— Στά Λαγκάδια, στό άπομεμακρυσμένο αυτό χωριό τής Άρκαδίας πού όταν τού πρωταντίκρυση κανείς από μακριά νομίζει ότι βλέπει ένα Άγιοδισαλιτικό παικινδάκι, είχαν στρώσει τόν δρόμο σέ άπόστοι τριακοσίων μέτρων με χαλιά,

Δύο χαρακτηριστικές φωτογραφίες από τήν υποδοχή τής Α. Μ. τού Βασιλέως Γεωργίου εις Σπάρτην

σόννπτι. Οι σιγνμές τού Ξεσπάρματος τού μεγάλου λαϊκού ένθουςιασμού, ήσαν τόσο μεγάλες, τόσο ισχυρές, ώστε νά κάνουν άδεια τή σκεψη εκείνου πού τις έζησε, νά ξαναυριζή σέ παλιά χρόνια, σ' ένα άρχαιο στάδιο πού τού δονούσαν κραυγές τις όποιες δέν κατάρθωσαν νά σιγήσι ό χρόνος.

— Κάθανε, Διαγόρα ! Όύκ εις Όλυμπον άναθήσει !...

Στό άρχαιο Στάδιο είχε γίνει ή άποθέωσι τού θριάμβου. Κάτι παρόμοιο είδαμε προχθές...

— Είμαι πολύ άχριστιμμένος από τό μεγάλο χωριό σας.

— Δέν είναι και πολύ μεγάλο. Μεγαλειότατε.

— Πόσους κατοίκους έχει ;

— Δυσίμυ χιλιάδες !

"Εμεινε κατάπληκτος ό Βασιλέας. Ήταν άδύνατο νά φαντασθί πως τόσο λίγοι άνθρωποι έκαναν τόσο μεγάλον θόρυβο ζητωκραυγάζοντας.

Οι Δημιοσάνιτες ντυμένοι και αύτοί με τις φουστανέλλες τους έζητωκραύγαν, έξαλλοι από ένθουςιασμό, ένν οι Δημιοσάνιτες έρραινον τόν Βασιλέα ύμνο και πέταλλα ρόδων.

Ή Βασιλική πομπή περνώντας κάτω από δαφνοστόλιους άψίδες πού επάνω τους φουστανελλοφόροι με τά καρυσφύλλια τους κρατούσαν τό Στέμμα διευθύνηκε στή Στεμνίτσα.

Φουστανέλλα. Ή γραφική εθνική μας φορεσία, πού δάνεισε στή θάλασσα τό λευκό της χρώμα, γιά νά σχηματισθον μαζί τήν Έλληνική σημαία, υπεδέχθη τόν Βασιλέα στό γραφικό Λεβιδί. Περιοτέρα από έκάτο άγόριο και κορίτσια παρήλασαν έμπρός του, ντυμένα όλα με φουστανέλλες και θάλακχα φορέματα τής εποχής τής Έπαναστάσεως.

Οι άδελφικές κορμιοστασίες τους στο λιμενές με φαντακτέρα φορέματα, πού μετάξι τους εγγυάδισ σάν χρυσάφι και ή πάλλευκες πολύπτυκες φουστανέλλες πού άνοιγόκλειναν ρυθμικά καθώς εδάδιζαν, παρουσίαζαν ένα θέαμα πού έκανε κάθε Έλληνική ψυχή νά αισθανθί ριγή συγκινήσεως.

Τό δρόμο μπροστά στό χωριό Μαγούλιανα ή Βασιλική πομπή σταμάτησε, όχι πλέον γιά ν' άκούσι ζητωκραυγές, αλλά γιά νά παρακολούθησι μια μυσταγωγία. Μπροστά στόν Βασιλέα πού δέν μπορούσε νά κινήσιν τήν συγκίνησι Του είχαν γονατίσι τριάντα φουστανελλοφόροι, ένν ό στρατηγός Κοσμάπουλος ντυμένος όπως και ή ομπία τριώτης του, άπγγιγγε ένα πατριωτικό θούριο έμπνευσμένο από τούς άγόνους τών Άρματωτών.

Όσοι παρακολούθησαν τήν μυσταγωγία αύτή θά μπορούσαν νά έχουν ένα λόγο παραπάνω γιά νά υπεργραυνώσουν τά πού έγεννήθησαν Έλληνες.

Βγαίνοντας από τήν εκκλησία συναντήσαμε ένα γέροντα Μαγουλιανίτη. Μάς χαιρέτισε με καλωσύνη νά μας εύχόθηκε καθώς μάς άποχαιρέτουσε.

— Στό καλό, παιδιά. Κα καλά...γεννιτούρια !

— Γεννιτούρια ; τόν ρώτησε παρα-

Τό νύχμα πού παρετέθη στους δημοσιογράφους και στήν άκολουθία τού Βασιλέως στήν Δημιοσάνη κατά τήν έπιστροφήν τής Βασιλικής πομπής ήταν άπό πάσης άπόψεως άριστον. Φτάνει νά τονισθί ότι χρέε σερβιτόρων έκτελούσαν οι έπιστήμονες τής Δημιοσάνης με έπικεφαλής τόν Διευθυντή τού Ήποκαταστήματος τής Έθνικής Τραπεζής κ. Χρυσοβελώνη.

Τή λεπτομέρεια αύτή τή μάθαμε—εύτυχώς—μετά τό φαί κι έτσι φάγαμε ό πως.....καταλαβαίναμε. Φαντασθήτε όμως τήν ντροπή μερικών όταν κατάλα-

Τό παρήμον μόνον τών Λαγκαδιωτών ήταν γιατί δέν άκολουθούσαν τόν Βασιλέα και ό κ. Πρόεδρος. Ένας μέλος α λεβέντης Λαγκαδιώτης έπεσώρτισε τόν υποφαινόμενο νά παρακαλέσθιν όν (Μάρμαρα Γιάννη) νά μή τούς ξεχάσει και νά πεί σύντομα στό χωριό τους.

Γιά νά μή τό λαομνήσω δε μου χάρισε τό μεταξωτό μαντίλι πού είχε διπλωμένο στό σεάκι γιά νά τό δεισι το λαίμο μου.

Τό φύλαξα γιά ένθύμιον.

Ν. ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ
(τής Ένώσεως Συντακτών Περιδικού Τύπου)

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Οι πίθηκοι

Γιά νά μελετήσουν τά ήθη τών μεγάλων πιθήκων, πολλοί έπιστήμονες άργάσαν μίαν άποστολήν, ή όποία έντός όλίγου θ' άναχωρήσι δια τής Ινδίας.

Οι έπιστήμονες αύτοί έχουν σκοπόν νά μελετήσουν τούς άνθρωποειδεις εις τήν έλευθεράν ζωήν των, άποκρύπτουν δούν τό δυνατόν τήν παρουσίαν των.

"Υποστηρίζουν — πράγμα πού είνε πολύ προσάλητικόν — ότι έχουμε νά μάθευμε άκόμη πολλά γιά τή ζωή και τις συνήθειας τών όντων με τά όποια συγγενούμενοι περισσότερο.

"Ας ελπίσουμε ότι δέν θά "επιθικήζουν" όταν έπιστρέψουν γιατί, άν ό πίθηκος μμείται τόν άνθρωπον δέν είνε απαραίτητος νά μιμηθί και ό άνθρωπος τόν πίθηκο.

Περίεργον χώρα

Δέν έχει διαμάντια, ούτε χρυσόν, και όμως είνε πολύτιμον τό χώρα τών περι-

χάρων τής πόλεως Μπλάνκεμποργκ εις Χάρτς τής Γερμανίας. Τό χώρα αύτό χρησιμοποείται πρός θεραπευτικούς σκοπούς. Τό μαζεύνουν με όλας τας προφάσεις, με φτωκία πού χάριν άπολυμάνσεως τά βράζουν προηγουμένως. Τό χώρα αύτό, άππληγμένον μικροβίων, διαλύεται εις νερό και χρησιμοποιείται, έσωτερικώς εις όρισμένας παθήσεις τής άνταλλαγής τής ύλης. Τό ιαματικό χώρα πού καλείται "αυδοβός", έχει τήν ιδιότητα νά ροφά τό νερό. Τ' αυγά, λόγω χάριν, άφιμένα επί μακρόν μέσα εις τό χώρα αύτό, χάνουν εις τέτοιο σημειον τήν περιεκτικότητάς εις νερό, ώστε καθίστανται ελαστικά και τό τούφλι των μοιάζει σάν από κόστος ύλη !

Έπίσημος μάντις

Οι Ιάπωνες έχουν έπίσημον μάντιν. Είναι ό κ. Γιούσο Κοντάμα, με τόσον μεγάλας ικανότητας, ώστε στρατηγοί, ναύαρχοί, άνώτερα πρόσωπα τής άριστοκρατίας και τής όπιστης τάξεως μαζεύονται εις τό σπίτι του δια άκούσουν με σεαδόντες τις προφητείες του.

Κατά τας προβλέψεις τού Κοντάμα, ή Ιαπωνία θά είνε υπέρφανη διά τό μέλλον της κατά τούς προσεχείς δώδεκα μήνας. Μόνον μερικοί οισομοί θά τήν τάρδουν όλίγον.

Αντιθέτως ή Άγγλία, κατά τόν Ιάπωνα μάντιν δέν θά παραγάγη "ισχυρούς" άνδρας κατά τά προσέχ' έτη και ή θέσις της θά μειωθί.

Ζήτημα είνε μήπως ό έπίσημος προφήτης τής Ιαπωνίας παίρνει τις έπιθυμίες του γιά πραγματικότητα.

Έπιδρομή φειδιών

Ή πόλις τού Κιμπερλέυ εις τήν Νότιον Άφρικην, κατοικουμένη από εργάτας και ιδιοκτήτας χρυσορυχείων, ζή ήμέρας τρώου. Λόγω περιόδου εξαιρετι-

κής ζηρσίας, λεγεώνες φαρμακερών φειδιών κατέκλεισαν τήν περιφέρειαν άναζητούντα τροφήν.

Ένα μεγάλο κόμπρα εύρέθη εις τήν στάσιόν τού τρώμ, ένα άλλο εις τόν κήπον ενός διευθυντού χρυσορυχείων : τό παιδάκι τού διευθυντού έπαίξε εις άπόστοιαν όλίγων μέτρων και τό φειδί έράδων όλίγον.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

Συνεχίζεται με τόν αυτό ζήλο, τήν ουστηρίειά τού περιδικού σας. Θά προσπαθήσωμε νά σας δώσωμε στις δέκα έξ σελίδες του, ό τι έκλεκτό έχει ή ελληνική και ή ξένη φιλολογία.

φανεύθη άνακαλυφθέν μόλις τήν τελευταίαν στιγμήν.

Τά σχολεία τής πόλεως έκλεισαν, τά παιδιά μένουσι τά σπιάτια των και ή άστυνομία έξεστράτευσε όλόκληρη έναντιον τών έπιδρομένων.

--Στό «Σάν Σουσί» σάς παρακαλώ,είπε μιά κυρία στό σωφέρ. Τό αυτοκίνητο έφτασε στόν προορισμό του μά ήταν σάν νά μή έφτασε...

ΝΑ άπόγευμα με θρο-κερό και άπαισιο καιρό, στήν πιάσα τών αυτοκινήτων μιά νεαρά και πολύ κομψή κυρία, με πικάντικη ύμορφία και γκριζά μάτια, έκανε νεύμα σ' ένα σωφέρ.

—Στό Σάν Σουσί, τού είπε βιαστικά και μπήκε μέσα με μιά εξαιρετική εύληγία, κλείνοντας τήν πόρτα τού αυτοκινήτου, πώς τις.

Ένώ ό σωφέρ έξέκρινσε, έσκέφθηκε μέσα του.

—Τι νά ζητή, άρα νε, με τέτοιο καιρό στό Σάν Σουσί, στό Πότσαντι ; "Σας όμως νάμιν έξην και νά τις έχουν πη, πως πρέπει νά έπισκεφθί αύτό τό μέρος.

Ή βροχή πέφτει άδιάκοπα. Πάνου στό τζάμι, μπροστά στό τιμόνι, ό δεικτής κινείται ρυθμικά δεξιά κι' άριστερά, σαρώνοντας τις σταγόνες πού πέφτουν.

Ό σωφέρ, μέσα στό καθρεφτάκι, πού είνε τοποθετημένο μπροστά του, βλέπει τήν ώραία κυρία, πού κάθεται μέσα σ' άμάξι. Τού άρέσει υπερβολικά. "Εχει κάτι τό εξαιρετικό ή ύμορφία της και τά μάτια της είναι γκριζά, παρόξενα. Αυτό τό τελευταίο είναι, πού τόν κάνει νά τήν προσέξη περισσότερο και νά ενδιαφερθί γι' αύτήν.

Ή ώραία κυρία έχει κλείσει τώρα τά μάτια της. Δέ φαίνεται νά ενδιαφέρεται καθόλου πότε θά φτάσι στό Σάν Σουσί. Τό αυτοκίνητο τρέχει με μεγάλη ταχύτητα, πράγμα πού τήν εύχαριστεί υπερβολικά. Γιατί, άμα ό σωφέρ ελαττώνη τήν ταχύτητα, ή ώραία κυρία—πού είνε καθισμένη τώρα σέ μιά γωνία — πετιέται άξωφα κι' άνοίγει τά μάτια της ! Τίς άρέσει ό "λιγνός !

Ό σωφέρ προχωρεί ! Σκέπτεται μά-λιστα, ότι κάποια περιπέτεια θά τού συμβή με τήν κυρία, γιατί έχουν περάσει γιά νά μνήν πατήσι καθόλου σέ χωματό αυτοκίνητο τού Βασιλέως.

"Όπως σ' όλα τά μέρη πού περάσαμε έτοι κι' έδω ό ένθουςιασμός όρισόταν στό κατακράνη. Οι εύτυχεις Λαγκαδιώτες ντυμένοι με τις ένδυμασίες, τών προγόνων τους, υπεδέχθησαν τόν Βασιλέα με έπικεφαλής τήν Φιλαρμονική τού Δήμου Καλαμάς πού είχαν φέρι γιά νά προσδώσουν μεγαλειτέρα αήλησ στήν υποδοχή τους αλλά και γιά νά "περτερώσουν" τούς Δημιοσάνιτες με τούς όποιους άμιλλάντε οι όλα τά πεδια τής δράσεως. Ή μεταφορά τής Φιλαρμονικής από τήν Καλαμάτα έγινε νύχτα και με κάθε μουσικότητα γιά νά μή τούς πάρουν χαμπάρι οι Δημιοσάνιτες πού θά ήσαν άξιοι γιά νά μή φανούν μειονεκτούντες στήν υποδοχή τού Βασιλέως, νά φέρουν τήν Φιλαρμονική τής Τριπόλεως.

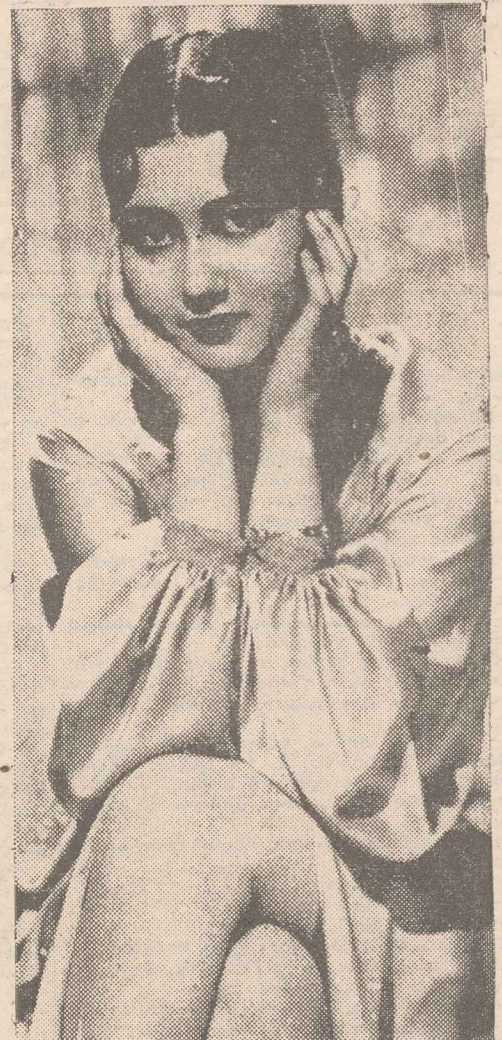
Τό παρήμον μόνον τών Λαγκαδιωτών ήταν γιατί δέν άκολουθούσαν τόν Βασιλέα και ό κ. Πρόεδρος. Ένας μέλος α λεβέντης Λαγκαδιώτης έπεσώρτισε τόν υποφαινόμενο νά παρακαλέσθιν όν (Μάρμαρα Γιάννη) νά μή τούς ξεχάσει και νά πεί σύντομα στό χωριό τους.

Γιά νά μή τό λαομνήσω δε μου χάρισε τό μεταξωτό μαντίλι πού είχε διπλωμένο στό σεάκι γιά νά τό δεισι το λαίμο μου.

Τό φύλαξα γιά ένθύμιον.

Ν. ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ
(τής Ένώσεως Συντακτών Περιδικού Τύπου)

ΣΥΝΕΒΗ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ :

πιά τόν Σάν Σουσί κι' όμως δέν άντα-χείσθ'όλου !

Τήν παρακολουθεί διαρκώς άπ' τό καθρεφτάκι !

Βλέπει, πως ή κυρία έχει άνοίξει τά μάτια της. Περνάνε λίγα δευτερόλεπτα, πού μένει σκεπτική. Κατόπιν άνοίγει τήν τσάντα της. Βγάζει ένα μάτσο χαρτονομίσματα και τά κώνει μέσα στό "τενεκε" δένιο κουτάκι, πού είνε τοποθετημένο στά πλάγια γιά τά σπέρτα και τά τσιγάρα τών έπιβατών. Κι' ύστερα... ένα μικρό κοψιό περιστροφή. Είναι έτοιμη νά πυροβολήσι στό κεφάλι της. Άλλά ό σωφέρ σταματά άπότομα !

Ή κυρία τά κάνει. Δέν πραγματοποιεί τό σκοπό της κι' ως πού νά συνέλθη και νά καταλάβη τί συνέβη, ό σωφέρ έχει κατεβή.

Άνοίγει τήν πόρτα και τής άρπάζει τό περιστροφή.

—Κυρία μου ! Τι είν' αύτό, πού θέλετε νά κάνετε !

Ή κυρία δέν άπαντά ! Είνε άκρά ή !

—Μήστε μου, σάς παρακαλώ. Θέλετε ν' αυτοκινήσετε !... Ναι, σάς είδα πού έβάλατε ένα μάτσο χαρτονομίσματα—έδω μέσα !...

Ή κυρία χαμογελάει τώρα !

—Ήθελα νά κάνω μιά τρέλλα, τού εί-πε. Μά τώρα καταλαβαίνω.

—Σας εγκατέλειψε ό έρραστής σας ;

—Ναι, άπάντησε δειλά.

Ό σωφέρ θέλανε νά της πη, ότι μπορούσε αύτός νά τήν παρηγορήσι ! Δέν είχε σημασία τό ότι είνε σωφέρ τώρα !...Κάποτε ήταν κάτι πολύ καλλίτερο, αλλά οι δύσκολες περιστάσεις τής ζωής, τόν άνάγκασαν νά κάνει τό επάγγελμα αύτό γιά νά ζήσι !... Μά δέν μπορεί νά της τό πη.

Ό σωφέρ, παίρνει τό περιστροφή, βγάζει τις σφαίρες από μέσα και τις πετάει κάτω στήν άσφαλτό.

"Επιστρέφει τό περιστροφή στήν κυρία και πιδνώντας πάλι τό τιμόνι ξεκί-

νάει.

—Πού θέλετε νά σας πάω γιά νά ξε-σκάσετε ;

—Όπου έσείσι νομίζετε καλλίτερα !...

Ένώ προχωρεί σέ άσκοπον κατεύθυν-σι γυρίζει πίσω και τήν κυττάζει κάθε λίγο.

Ή κυρία τού χαμογελά. Τόν εύγνω-μονεί, γιατί τής έσωσε τή ζωή.

—Θέλετε νά πάμε σπiti μου νά πά-ρουμε ένα τσιγά ;

—Γιατί όχι ; Ή συντροφιά σας είνε τόσο καλή !

Ό σωφέρ ξαναγυρίζει πίσω. Τήν κυττάζει πάλι βαθεία στά γκριζά μάτια. Σάν νά τόν ύπνωτίζουν ! Τι περιέργα μάτια πού είνε. Νά μπορούσε νά τά φιλήσι !...

Καθώς όμως κυττάει πρός τά πίσω, δέν βλέπει ότι άπ' ένα στενό έρχεται ένα μεγάλο φορτηγό αυτοκίνητο με ταχύτητα !... Και ή κυρία, κι' αύτή δέν τό βλέπει !...

Ό σωφέρ τού φορτηγού αυτοκινήτου προσπαθεί ν' άνακόψη τήν ταχύτητα. Μά ό σωφέρ τού ταξι τίποτα !... Προχω-ρεί !...

Αξάφνα... μιά σύγκρουσις. Τό φορτη-γό πέφτει πάνω στήν καρροσερί και ή κυρία πού είνε μέσα...

♦♦♦

Στόν τόπο τού δυστυχήματος έτρε-ξαν πολλοί διαβάτες και μερικοί άστυ-νομικοί.

Ό σωφέρ τούς δείχνει τήν άδειά του.

—Μά πως τό πάθατε αύτό, κύριε κόμπι !

Τού είπε ένας άστυνομικός. Έσείς εί-σαστε άπ' τούς καλλίτερους σωφέρ.

Ό άλλος κόμπς, πού τώρα έχει άνα-καταβή νά είναι σωφέρ δέν θγάζει μι-λιά. Είνε άκράς, ένν ένα αυτοκίνητο

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΚΡΑΧΑΜ ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΤΗΣ ΚΑΙ ΡΗΜΟΣΠΙΤΗΣ... Ο ΝΤΕΝΤΕΚΤΙΒ ΚΕΡΑΥΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΛΩΠΟΔΥΤΗΣ ΝΤΟΚΤΟΡ

Η άστυνομία τής Νέας Υόρκης εί-χε άναστατήσι τις τελευταίες ήμέρες. Ό έκατομυριάς όμοιος Ουίλλιαμ Χάμπτον είχε πεθάνει πίνοντας ένα φάρμακο, πού τού είχε συνταγήσει ό γιατρός του, κ. Μάκ Νήιλ, ένας από τούς πειδ διασήμους έπιστήμονας τής Άμερικής. Ή συνταγή έφερε τήν ύπο-

γραφή τού γιατρού, όπως άπαραλλάκτα ήταν σ' όλες τις συνταγές του και τό προσωπίκόν τού μεγάρου τόν έδλεπε τακτικά πού έπεσκέπτετο τόν άσθενή.

Άλλως τε, τόν σερ Νήιλ τόν ήξεραν όλοι πού καλά ; γιατί ήταν μιά προσω-πικότης.

Τό παρήμον μόνον τών Λαγκαδιωτών ήταν γιατί δέν άκολουθούσαν τόν Βασιλέα και ό κ. Πρόεδρος. Ένας μέλος α λεβέντης Λαγκαδιώτης έπεσώρτισε τόν υποφαινόμενο νά παρακαλέσθιν όν (Μάρμαρα Γιάννη) νά μή τούς ξεχάσει και νά πεί σύντομα στό χωριό τους.

Γιά νά μή τό λαομνήσω δε μου χάρισε τό μεταξωτό μαντίλι πού είχε διπλωμένο στό σεάκι γιά νά τό δεισι το λαίμο μου.

Τό φύλαξα γιά ένθύμιον.

Ν. ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ
(τής Ένώσεως Συντακτών Περιδικού Τύπου)

γράφ τού γιατρού, όπως άπαραλλάκτα ήταν σ' όλες τις συνταγές του και τό προσωπίκόν τού μεγάρου τόν έδλεπε τακτικά πού έπεσκέπτετο τόν άσθενή.

Άλλως τε, τόν σερ Νήιλ τόν ήξεραν όλοι πού καλά ; γιατί ήταν μιά προσω-πικότης.

Άπο τήν εξέτασιν όμως πού έγινε εκ μέρους τής άστυνομίας άπεδείχθη, πως ό κ. Νήιλ δέν είχε έπισκεφθί ποτέ τόν Ουίλλιαμ Χάμπτον, ούτε είχε διατάξει τήν έκτέλεσι τής συνταγής εκείνης, ή όποία τόν έστειλε γιά πάντα στήν άλλο κόσμο.

Τι συνέβαινε λοιπόν ;

Ό Ντεντεκτίβ Κεραυνός μέσα στό γραφείο του εδάσασε τήν είδησι στις έφημερίδες πρωί-πρωί και κουνώντας τό κεφάλι του, είπε στόν Άστερ, τό βοηθό του.

—Νέος άθλος ! Ό λωποδύτης — Ντόκτορ είνε στήν μέσην.

—Δέν τό φαντάζομαι !

—Και μάλιστα, άν δέν πέφτω έξω, μπορώ νά σού πω πως και γιατί έγινε τό έγκλημα αύτό.

Και ό δαιμόνιος άστυνομικός κάνον-τας βόλτες νευρικά στό γραφείο του έ-ζοκούλouthσε.

—Θά θυμάσαι τήν ύπόθεσι της χορευ-τριάς Λίτζι με τήν όποιαν άσκολήθηκε ό Τύπος προ δύο ετών ;

—Ναι. Είχε έναν πλούσιο έρωμένο, ό όποιος εύρέθη νεκρός στό δωμάτιό του. Κανένας δέν κατώρθωσε ν' άνακαλύψη τόν δράστη τού έγκλήματος.

—Ό Ντόκτορ ! Ήταν ό πραγματικός έρραστής της χορευτριάς, ή όποία θέλη-σε ν' απαλλαγί άπ' αύτήν κι' έρίξε στή δικτύα της στόν πλούσιο. Ό Ντόκτορ εξαπέστειλε τόν αντίζήλο τού μιά γιά πάντα.

—Μά δε μπορώ νά καταλάβω τί σέοεί έχει τό πρώτο έγκλημα με τό σημερινό.

—Άπλούστατα. Άναπτί μου. Ό Χάμ-πτον είχε άποπειραθί νά κάνει έρωμένη τόν τήν Λίτζι και ό λωποδύτης Ντόκτορ παρουσιάστηκε ως γιατρός Νήιλ, γιά νά ξεμπερδέψη τόν αντίζήλο του. Και τό πέτυχε με μιά δίδην συνταγή !

♦♦♦

Σ' ένα κεντρικό ρεστωράν, ένας κομ-ψός κύριος έμπαινε βιαστικά. Ή ώρα ή-ταν δέκα σκεδόν, τό βράδυ.

Τό γκαρόνι έπλησίασε τόν κύριο και τού έδωσε τόν κατάλογο. Τόν ήξερε πολύ καλά. Ήταν ό άπέναντι φαρμακο-ποιός Μάκ Νήιλ, γιά τόν όποιον είχε γί-νει μεγάλος όφελος τήν ήμέρα εκείνη, έπειδή αύτός είχε έκτελέσει τήν συν-ταγήν τού γιατρού Νήιλ.

—Τι θά μου φέρης νά φάω ;

—Γιά σας κύριε Μάκ Νήιλ έχω περιφη-μα μπριζόλακια !

—Μά θά άργήσουν νά έτοιμασθούν !

—Όχι και πολύ. Ός ένα τέταρτο τής ώρας.

—Πού καλά τότε. Περιμένω, άπάντη-σε ό φαρμακοποιός, κι' έδωθήσι στήν ανάνηυσιν μιάς έφημερίδος. Έδιάβαζε τήν είδησι γιά τό έγκλημα, στό όποιο είχε άναμικήξί τόνόμα του, χωρίς νά τό περιμένει...

Έγέλασε σαρκαστικά, γιατί βέβαια, κανένας δέν μπορούσε ποτέ νά φαντα-σθί ότι ό φαρμακοποιός Μάκ Νήιλ και ό ψευδογιατρός Νήιλ, ήταν ένα και τό αύτό πρόσωπο, δηλαδή ό λωποδύτης ντό-κτορ ! Άπ' τά τζάμια τής πόρτας τού ρεστωράν τά μάτια του έπεσαν σ' ένα αυτοκίνητο, πού είχε σταθμεύσει άπ' έ-ξω. Έδωκε διαστικά, μόλις τό γκαρόνι

άπομακρύνθηκε, μπήκε σ' αυτοκίνητο κι' έξέκρινσε με λιγνύωδη ταχύτητα πρός άγνωστον διευθύνσιον.

♦♦♦

Ή χορεύτρια Λίτζι ήταν έτοιμη μέσα στό καμαρίνι της, γιά νά βγί στήν σκηνή στό θέατρο Μπροντγουάι, στό ό-ποιο είχε άνακατορίθι.

Ένας χτύπος στήν πόρτα, τήν έκα-νε νά στρέψι πρός τά πίσω, με κάποια άποσυχία. Τόν χτύπο αύτό τόν εγγνώριζε καλά.

—Έμπρός ! είπε με κάποια δυσάρε-σκεια.

Ή πόρτα άνοίγει κι' ένας νεαρός καλ-ιτέκνης με μακριά μαλλιά και γυαλιά στά μάτια έμπήκε.

—Καλοπέρα, Λίτζι, τής είπε, χωρίς νά της δώσι τό χέρι, γιατί και τά δύο τώ χέρια τά είχε μέσα στις τσέπες τού σακ-κακιού του.

— Πώς έδώ ;—ρώτησε ή Λίτζι με κα-ταφανή δυσάρεσκεια.

—Ήρθα νά σε πάρω νά φάμε μαζί ά-πόψε !

—Δέν έχω καιρό. Θά πάω με κάποιες φίλες μου νά διασκεδάσωμε.

—Όστε τώρα πού είμαι χωρίς δουλειά δέν με βές. Δέ σού κανω ! Γιατί Λίτζι !, Ξέρεις ότι έγώ σ' αγαπώ !

—Άκουσε νά σού πω, Ντικ. "Ας πούμε καθαρά τό πράγματα. Έγώ είμαι μιά χο-ρεύτρια, γυναίκα τού λούσου και τού γλεντιού. Έσύ είσαι ένας φτωχός καλ-ιτέκνης, πού αντί νά με συντηρήσι, σε συντηρώ έγώ !... Λοιπόν δε μου χρειά-ζεσαι !...

—Πού καλά. Σου χρειάζεται κανένας άλλος πλούσιος, α !

—Κι' ύστερα, τώρα τελευταία έχω άν-τιληφθί, πως... έσταμάτησε.

—Πώς ;... έρώτησε ό Ντικ !... έξακα-λούθησε, λοιπόν !

—Πως δέν είσαι εκείνος, πού μου πα-ρουσιάζεσαι !... Και έγώ δε θέλω νάμ φασαρίες με τήν άστυνομία. Κατάλα-δες ;

—Όστε με διώχνεις ; έρώτησε άπώ- (Συνέχεια εις τήν 13ην σελίδα)

Ένώ τό γραμόφωνο έπαίξε τό τραγούδι τού Τζόνι, ή χορεύτρια έπεσε χάμω νεκρή. Μιά σφαίρα τήν είχε βρή στήν καρδιά.

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝΤΑΙ ΝΕΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ

(Ένα άρθρο γαλλικού κινηματογραφικού περιοδικού, που μας δίνει πληροφορίες, πώς οι Αμερικανικοί Έταιρικοί κινηματογράφοι τρέφουν και πώς τους επιβιβάζουν τελικώς).

Η συζήτηση που ήρξεν ο «Εσπερός» για την ίδρυση κινηματογραφικού Στούντιο Έλληνικού, έχει αρχίσει να πιάνει, παρά την παρεμπόδιση εμφάνισης μιας «έλληνας» ταινίας που γυρίστηκε στην Αγγλία, και που φυσικό ήτο όπως γυρίστηκε, να μη ενθουσιάζει τους Έλληνες. Το «Έλληνικό Στούντιο», εμμέσως θάβεται ότι θα γίνει γρήγορα και οι ταινίες που θα παρουσιάζει, θ' αποδείξουν, ότι κάτι καλό μπορεί να γίνει και στην Ελλάδα, όταν γίνεται με γερές θέσεις, με ικανά πρόσωπα και με πολλά κεφάλαια, που εξασφαλίζουν άριστη φωνοληψία, φωτογραφία, που εμφανίζουν καλύτερα τον καλλιτέχνη απ' ό,τι είναι στο πραγματικό, με σκηνοθεσία που ο κάτοχος της έχει φάει χρόνια για να την μάθει και ένα σενάριο, που μπορεί να συγκινήσει.

Αλλά αυτά είναι ζητήματα που μελε-

κά το ελαστικότητα νέων προσωπικών τήτων που θα πλουτίσουν το προσωπικών των.

Οι άνθρωποι του Χόλλυγουντ ξέρουν να ανακαλύψουν σ' ένα άγνωστο πρόσωπο την έλκυστική προσωπικότητα που μπορεί αόριτο να γίνει περίφημη και να τραβήξει το ενδιαφέρον και την περιέργεια του πλήθους. Άγγελλουν νέα ονόματα και στέλνουν στις εφημερίδες νέες φωτογραφίες που το κοινό δέχεται στην αρχή με αδιαφορία. Μετά ένα έτος, αφού οι νέοι δοκιμασθούν σε δευτερεύοντες ρόλους... τα φρούδια των έχουν αλλάξει σχήμα για να δώσουν, συχνά με τη θοήθεια ψεύτικων θλιβερών, ένα ασυνήθιστο θέλημα. Τα μαλλιά παίρνουν ένα πιο μαλακό ή πιο σκληρό χρώμα αναλόγως με τον χαρακτήρα του προσώπου και κτενίζονται κατά τρόπον άναλογο. Το παράστημα, οι ώμοι, το στήθος, η πλάτη, επιδιορθώνονται. Γυμναστική επιμελημένη δυναμώνει το λαιμό και τα μπράτσα και οι γάμπες παρουσιάζονται πιο γεμάτες και γερές. Λίγος ακροβατικός χορός κάνει πιο ευ-

κατόπιν την Λίλυ Πάλμερ, από την Βιέννη τη Λουίζα Ράινερ και κατόπιν την Τίλλυ Λός. Αφ' ετέρου οι παραγωγοί ξέρουν να επιβιβάζουν τας άρχαίους των όποιον το μέλλον φαίνεται πλήρες ελπίδων.

Έτσι σε μια εταιρεία που έχει το μεγαλύτερο κύρος για τους πολλούς του κινηματογράφου, αλλά της οποίας τα στελέχη δεν ήταν πολύ νέα, οι νέοι διευθυντές της πήραν άγνωστες γυναίκες και τις έκαναν άστέρες και ξαναπαρουσίασαν πολλές γνωστές δευτερεύουσες, που δεν είχαν όμως κατορθώσει να κατακτήσουν τον δημόσιο θαυμασμό των θεατών.

Αυτή η τόλμη εφάνη καταπληκτική ακόμη και στο Χόλλυγουντ, αλλά επέτυχε. Όπως πάντα στον κινηματογράφο, οι υπεύθυνοι αυτής της επιτυχίας είναι πολλοί και συχνά άγνωστοι και δεν είναι δυνατόν να αναφερθούν όλοι. Θα ονομάσω όμως τον φωτογράφο Ρέυ Τζόνς που, με το ταλέντο του, κατόρθωσε θαυματουργικά να έλκυσε την προσοχή του κοινού σε άγνωστες ή παραγνωρισμένες ηθοποιούς. Έδωσε νέα όψη στην Σάλλυ Αίλερς και στη Γκλόρια Στούαρτ, απήλλαξε τη Μπίνι Μπέρνς και τη Ουέντ Μπαίρρι από τη συμβατική ερμηνεία των και ξανάδωσε στην Τόλα Μπίρελ τον εξωτικό χαρακτήρα που της α-

ρων έτ'ον άσήμαντη εργασία την έκανε να χάσει.

Στις άρχαίους, ο Ρέυ Τζόνς έχει βρήξει ένστικτο, πριν ακόμη παρουσιασθούν στην όθνη, τις πιο ζωηρές εκφράσεις τους και εκείνες που θα προσελκύσουν περισσότερο τη συμπάθεια του κοινού. Ήδη, χωρίς τις φωτογραφίες του Τζόνς, οι Αμερικανοί άνθρωποι να δούν την παράξενη Γερτρούδη Νήσεν, βεντέτα του ραδιοφώνου και των επιθεωρήσεων της Νέας Υόρκης. Μεταξύ εκείνων που διεφημίσθησαν ιδιαίτερα τα έργα του έμπνευσμένου φωτογράφου, αναφέρουμε την προστατευμέ-

νη του Έντυ Κάντορ, Ντήνα Ντάρμπιν, με την φωνή σοπράνο που, δέκα τεσσάρων ετών, μετά την επιτυχία της στην ταινία «Τρία κορίτσια της μόδας» προήχθη άμέσως σε άστέρα, την Τζην Ντάντε, επίσης δέκα τεσσάρων ετών, που έκανε εντύπωση στο Μπροντγουάι, την εύθυμη Έλλα Λόγκαν, τη Ντόρις Νόλαν που αναγγέλλουν ως νέαν Καρόλ Λόμπαρντ, τη Τζέιν Ουάιτ, την όποιαν ασφαλώς θα δοξάσει η νέα της ταινία «Χαμένος όριζων», τη Τζέιν Τζάρρετ, τη Τζην Ρότσερς, τη Μπέτυ Τζέιν Ρόντς και άλλες που δυστυχώς δεν έλπιζον σε έξισον λαμπρή δόξα.

Η επιδεξιότητα των μασέρ, των κουαφέδων, των μακιγιέρ, των καθηγητών φυσικής αγωγής, ή μαγείας της φωτογραφίας, θα μείνουν χωρίς αποτέλεσμα, αν μέσα σ' αυτά τα όρια ή άσχημα κορίτσια δεν καίη η φλόγα του ταλέντου και δεν τις έμπνευσε το θάρρος, αυτό το συχνά υπεράνθρωπο θάρρος, χωρίς το όποιον ο ηθοποιός του κινηματογράφου συντρίβεται συχνά στον άγωνα του για τη δόξα, αυτό το θάρρος που ασφαλώς δεν λείπει από αυτήν την νεαρά άρχαία που έγινε διάσημη με τον πρώτο ρόλο της, τη Φράνσις Φάρμπερ, για την όποια λένε στο Χόλλυγουντ ότι είναι «ζωηρή σαν σφαίρα, σθεαρή σαν τον Άρειο Πάγο και έργατική σαν μυρμήγκι».

ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΑΡ ΑΚΟΜΗ ΕΧΟΥΝ ΕΛΑΤΩΜΑΤΑ

Η μεγάλη ρεκλάμα που γίνεται στις στάρ στο Χόλλυγουντ, μας έχει κάνει να πιστέψουμε ότι όλες είναι καλλόνες.

Και όμως, πολλές φορές θγαίνουμε γελασμένοι.

Ας μιλούμε για το σώμα τους.

Η Γκρέτα Γκάρμπο είναι κακοφτιαγμένη και το μέκος των ποδιών της είναι ποιομιώδες. Στο Χόλλυγουντ η Τζόν Κράουφορντ έχει χαμηλά πόδια. Η Άν Ντόρακ έχει πόδια και χέρια πολύ άδύνατα. Όσο για την Μπριγκίτε Χέλεμ που μας καυχόνται τόσο το άγαλματίνο σώμα της θα κέρδιζαν ασφαλώς περισσότερο, εάν δεν είχε όμως τετραγώνους σαν στρατηγός Ουάσινγκτον. Ας μιλούμε επίσης και για τον τρόπο με τον όποιο ντύνονται οι στάρ. Τις «στυλ» τουάλεττες της Έλίζα Λάντι, τα φτερά και τα βελάνια της Μάρλεν Ντήτριχ, τα φορέματα «σεμιζιέ» και τις κάπες της Γκάρμπο, τόσο «κλισιές» του αμερικανικού κινηματογράφου, που δεν προσθέτουν τίποτα στη δόξα των.

Γιατί η Ζαννέτ Μακντόναλντ φαίνεται πάντα σαν άχτένιστη; Γιατί η Άν Χάρντινγκ είναι τόσο άχαρη; Η Κάθριν Χέμπερτον τόσο άγέρωχη; Η Άννα Στέν τόσο λίγο Ρωσίδα; Η Μάργκρετ Σουλ-λάσαν τόσο ώμη; Αυτό δεν θα το μάθουμε ποτέ.

Πόσες φορές δεν κάνετε χίλια δυο πράγματα για να μοιάσετε μίαν ηθοποιό. Πολλές φορές είσατε πιο ώραιες από μια σταρ που μόνο η παγκόσμια δόξα της σας τυφλώνει.

Είμαι βέβαια ότι δεν έχετε τις φαρδύς μασσές της Μακντόναλντ, τα βαριά βλέφαρα της Γκρέτας, την χοντρή μύτη της Τζίντρερ Ρότσερς, τα μικρά μάτια της Μάρλεν Ντ. Σουλτς, το μεγάλο στόμα της Κράουφορντ, τα βαθύλα μάγουλα της Ντήτριχ.

Κάνετε μεγάλο λάθος, να φωνάζετε όταν γυρίζετε από τον κινηματογράφο: «Πόσο θα ήθελα να έμοιαζα την Μάρλεν ή την Γκάρμπο».

Εάν εκάνατε το μισό απ' ό,τι κάνουν οι στάρ για να είναι ώραιες, εάν κάνατε λίγη γυμναστική, εάν ξεφύρατε να περιποήσατε το δέρμα σας, πόσο εύχρηστη-μένες θα είσασθε.

Περιποήστε την τουαλέτα σας, μη θγαίνετε έξω εάν δεν είσατε βεβαίως ότι δεν είσατε τίποτα.

Περιποήστε τον έαυτό σας και θα γίνετε πιο θελκτική από όποιανδήποτε σταρ.

Ανυ άριστερά : η Φράνσις Φάρμπερ, ένας νέος άστηρ για τον όποιον οι κριτικοί προβλέπουν λαμπρόν μέλλον, κάτω η Έζα Μιράντα, την όποιαν το Χόλλυγουντ ήρπασε από την Ρώμη και δεξιά : η Τζέιν Τζάρρετ, μια από τας νέας καλλονάς της όθνης.

τώνται ήδη και προσπάθει· καταβάλλεται να μπουν στο πλαίσιο της πραγματοποίησης.

Έκείνο που ενδιαφέρει τους αναγνώστας του «Εσπερού» —γιατί πολλοί από αυτών θέλουν να δοκιμασθούν στον έλληνο κινηματογράφο— είναι η έκλογη των προσώπων από την κινηματογραφική Έταιρεία, που θα έχη το Στούντιο. Σχετικώς ήρθαμε το κατωτέρω άρθρο στο γαλλικό κινηματογραφικό περιοδικό «Ρου· νους»

«Ενώ μία Εύρωπαία ηθοποιός του κινηματογράφου προσπαθεί σιγά· σιγά να αναδειχθή και να καταλάβη θέσιν άστέρος πρώτου μεγέθους, στην Αμερική, έχει ανάγκη να καταπλήξη άμέσως το κοινό το όποιον διψά διαρκώς για κάτι νέο.

Οι κολοσσιαίες κινηματογραφικές εταιρείες του Χόλλυγουντ διαθέτουν ένα μεγάλο μέρος, του προϋπολογισμού των για την ανακάλυψη, την τελειοποίη-

κίνητο το περπάτημα, και πιο έλευθερες τις κινήσεις. Τέλος, ντύνουν τον νέον άστέρα με τουαλέττες που αντί να υποτάσσονται στους κανόνες της μόδας το-νίζουν τη γραμμή του σώματος και ενισχύουν τα χαρακτηριστικά της. Άν προστεθή και κάποια έξυπνάδα στα φυσικά προσόντα, επιτυγχάνεται ένα θαύμα το όποιον ξεκινά προς την κατάκτη-σιν του κόσμου.

Αι Αμερικανικοί Έταιρικοί άνανέ-νουν διαρκώς τον στρατόν των. Τα στούντιο που έχουν τις Γκάρμπο, τις Ντήτριχ, τις Κράουφορντ, τις Χέμπερτον, τις Κλω-ντέ Κολμπερ και τις Καρόλ Λάμπαρντ, πλουτίζονται κάθε χρόνο με νέα στοιχεία. Πηγαίνουν να ζητήσουν από έξω-τερικά τους ηθοποιούς που τους λείπουν.

Έτσι έπλησαν από τη Γαλλία τη Σιμόν Σιμόν και έτοιμάζονται να πάρουν τη Ντανιέλ Νταριέ και τη Ζερμαίν Σατέ. Πήραν από την Ιταλία την Έζα Μιράντα, από την Αγγλία τη Μάρλ Όμπερτον,

ΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΛΛΟΝΤΕΣ ΑΣΤΕΡΕΣ

Σ'ήν πρόσκλησι το «Εσπερού» προς τας νέας και τους νέους του τύπου, που θα ήθελαν, να εργασθούν εις το Έλληνικό κινηματογραφικό στούντιο, που την ίδρυσιν του την βλέπουμε πολύ σύντομη, εκτός των άλλων που εδω-με, δημοσιεύσαμε σήμερα τις παραπάνω, με την παράκληση, όπως όλοι οι άσες στέλλουν έφεξής φωτογραφίας να είναι καλλιτεχνικές. Άνιτέρω οι έφεξ κατά σειράν : 1) Μίμης Μουρέας, 2) Έμ. Κάπος Σάμος, 3) Γεώρ. Κλην, 4) Άνδρ. Άμπερς, 5) Γ. Ν. Κουμετάκης, 6) Άγγελος Μαρκόπουλος, Πύργος 'Ηλείας, 7) Πέτρος Άλεπκος, 8) Γιάν-νης Κορίος, 9) Ε. Ριζογιάννης, 10) Ιωάννης Δαμάλδης, 11) Κ. Βασιλάκης, 12) Μπεμπέκα Κουρεντζέλα Θεοπόλη, 13) Άπόστολος Δαμιανίδης, 14) Δημήτρης Ζάρκος, 15) Λουκάς Κασάρης, 16) Σοφοκλής Σιδούρας, 17) Διον. Ρούμπας, 18) Βύρων Δημητρακόγλου, 19) Θεόδωρος Παπαμακάριος, 20) Γ. Καλούδης, 21) Δημ. Σαμαράς, 22) Δημ. Σαμαράς, 23) Δημ. Σαμαράς, 24) Δημ. Σαμαράς, 25) Δημ. Σαμαράς, 26) Δημ. Σαμαράς, 27) Δημ. Σαμαράς, 28) Δημ. Σαμαράς, 29) Δημ. Σαμαράς, 30) Δημ. Σαμαράς, 31) Δημ. Σαμαράς, 32) Δημ. Σαμαράς, 33) Δημ. Σαμαράς, 34) Δημ. Σαμαράς, 35) Δημ. Σαμαράς, 36) Δημ. Σαμαράς, 37) Δημ. Σαμαράς, 38) Δημ. Σαμαράς, 39) Δημ. Σαμαράς, 40) Δημ. Σαμαράς, 41) Δημ. Σαμαράς, 42) Δημ. Σαμαράς, 43) Δημ. Σαμαράς, 44) Δημ. Σαμαράς, 45) Δημ. Σαμαράς, 46) Δημ. Σαμαράς, 47) Δημ. Σαμαράς, 48) Δημ. Σαμαράς, 49) Δημ. Σαμαράς, 50) Δημ. Σαμαράς, 51) Δημ. Σαμαράς, 52) Δημ. Σαμαράς, 53) Δημ. Σαμαράς, 54) Δημ. Σαμαράς, 55) Δημ. Σαμαράς, 56) Δημ. Σαμαράς, 57) Δημ. Σαμαράς, 58) Δημ. Σαμαράς, 59) Δημ. Σαμαράς, 60) Δημ. Σαμαράς, 61) Δημ. Σαμαράς, 62) Δημ. Σαμαράς, 63) Δημ. Σαμαράς, 64) Δημ. Σαμαράς, 65) Δημ. Σαμαράς, 66) Δημ. Σαμαράς, 67) Δημ. Σαμαράς, 68) Δημ. Σαμαράς, 69) Δημ. Σαμαράς, 70) Δημ. Σαμαράς, 71) Δημ. Σαμαράς, 72) Δημ. Σαμαράς, 73) Δημ. Σαμαράς, 74) Δημ. Σαμαράς, 75) Δημ. Σαμαράς, 76) Δημ. Σαμαράς, 77) Δημ. Σαμαράς, 78) Δημ. Σαμαράς, 79) Δημ. Σαμαράς, 80) Δημ. Σαμαράς, 81) Δημ. Σαμαράς, 82) Δημ. Σαμαράς, 83) Δημ. Σαμαράς, 84) Δημ. Σαμαράς, 85) Δημ. Σαμαράς, 86) Δημ. Σαμαράς, 87) Δημ. Σαμαράς, 88) Δημ. Σαμαράς, 89) Δημ. Σαμαράς, 90) Δημ. Σαμαράς, 91) Δημ. Σαμαράς, 92) Δημ. Σαμαράς, 93) Δημ. Σαμαράς, 94) Δημ. Σαμαράς, 95) Δημ. Σαμαράς, 96) Δημ. Σαμαράς, 97) Δημ. Σαμαράς, 98) Δημ. Σαμαράς, 99) Δημ. Σαμαράς, 100) Δημ. Σαμαράς, 101) Δημ. Σαμαράς, 102) Δημ. Σαμαράς, 103) Δημ. Σαμαράς, 104) Δημ. Σαμαράς, 105) Δημ. Σαμαράς, 106) Δημ. Σαμαράς, 107) Δημ. Σαμαράς, 108) Δημ. Σαμαράς, 109) Δημ. Σαμαράς, 110) Δημ. Σαμαράς, 111) Δημ. Σαμαράς, 112) Δημ. Σαμαράς, 113) Δημ. Σαμαράς, 114) Δημ. Σαμαράς, 115) Δημ. Σαμαράς, 116) Δημ. Σαμαράς, 117) Δημ. Σαμαράς, 118) Δημ. Σαμαράς, 119) Δημ. Σαμαράς, 120) Δημ. Σαμαράς, 121) Δημ. Σαμαράς, 122) Δημ. Σαμαράς, 123) Δημ. Σαμαράς, 124) Δημ. Σαμαράς, 125) Δημ. Σαμαράς, 126) Δημ. Σαμαράς, 127) Δημ. Σαμαράς, 128) Δημ. Σαμαράς, 129) Δημ. Σαμαράς, 130) Δημ. Σαμαράς, 131) Δημ. Σαμαράς, 132) Δημ. Σαμαράς, 133) Δημ. Σαμαράς, 134) Δημ. Σαμαράς, 135) Δημ. Σαμαράς, 136) Δημ. Σαμαράς, 137) Δημ. Σαμαράς, 138) Δημ. Σαμαράς, 139) Δημ. Σαμαράς, 140) Δημ. Σαμαράς, 141) Δημ. Σαμαράς, 142) Δημ. Σαμαράς, 143) Δημ. Σαμαράς, 144) Δημ. Σαμαράς, 145) Δημ. Σαμαράς, 146) Δημ. Σαμαράς, 147) Δημ. Σαμαράς, 148) Δημ. Σαμαράς, 149) Δημ. Σαμαράς, 150) Δημ. Σαμαράς, 151) Δημ. Σαμαράς, 152) Δημ. Σαμαράς, 153) Δημ. Σαμαράς, 154) Δημ. Σαμαράς, 155) Δημ. Σαμαράς, 156) Δημ. Σαμαράς, 157) Δημ. Σαμαράς, 158) Δημ. Σαμαράς, 159) Δημ. Σαμαράς, 160) Δημ. Σαμαράς, 161) Δημ. Σαμαράς, 162) Δημ. Σαμαράς, 163) Δημ. Σαμαράς, 164) Δημ. Σαμαράς, 165) Δημ. Σαμαράς, 166) Δημ. Σαμαράς, 167) Δημ. Σαμαράς, 168) Δημ. Σαμαράς, 169) Δημ. Σαμαράς, 170) Δημ. Σαμαράς, 171) Δημ. Σαμαράς, 172) Δημ. Σαμαράς, 173) Δημ. Σαμαράς, 174) Δημ. Σαμαράς, 175) Δημ. Σαμαράς, 176) Δημ. Σαμαράς, 177) Δημ. Σαμαράς, 178) Δημ. Σαμαράς, 179) Δημ. Σαμαράς, 180) Δημ. Σαμαράς, 181) Δημ. Σαμαράς, 182) Δημ. Σαμαράς, 183) Δημ. Σαμαράς, 184) Δημ. Σαμαράς, 185) Δημ. Σαμαράς, 186) Δημ. Σαμαράς, 187) Δημ. Σαμαράς, 188) Δημ. Σαμαράς, 189) Δημ. Σαμαράς, 190) Δημ. Σαμαράς, 191) Δημ. Σαμαράς, 192) Δημ. Σαμαράς, 193) Δημ. Σαμαράς, 194) Δημ. Σαμαράς, 195) Δημ. Σαμαράς, 196) Δημ. Σαμαράς, 197) Δημ. Σαμαράς, 198) Δημ. Σαμαράς, 199) Δημ. Σαμαράς, 200) Δημ. Σαμαράς, 201) Δημ. Σαμαράς, 202) Δημ. Σαμαράς, 203) Δημ. Σαμαράς, 204) Δημ. Σαμαράς, 205) Δημ. Σαμαράς, 206) Δημ. Σαμαράς, 207) Δημ. Σαμαράς, 208) Δημ. Σαμαράς, 209) Δημ. Σαμαράς, 210) Δημ. Σαμαράς, 211) Δημ. Σαμαράς, 212) Δημ. Σαμαράς, 213) Δημ. Σαμαράς, 214) Δημ. Σαμαράς, 215) Δημ. Σαμαράς, 216) Δημ. Σαμαράς, 217) Δημ. Σαμαράς, 218) Δημ. Σαμαράς, 219) Δημ. Σαμαράς, 220) Δημ. Σαμαράς, 221) Δημ. Σαμαράς, 222) Δημ. Σαμαράς, 223) Δημ. Σαμαράς, 224) Δημ. Σαμαράς, 225) Δημ. Σαμαράς, 226) Δημ. Σαμαράς, 227) Δημ. Σαμαράς, 228) Δημ. Σαμαράς, 229) Δημ. Σαμαράς, 230) Δημ. Σαμαράς, 231) Δημ. Σαμαράς, 232) Δημ. Σαμαράς, 233) Δημ. Σαμαράς, 234) Δημ. Σαμαράς, 235) Δημ. Σαμαράς, 236) Δημ. Σαμαράς, 237) Δημ. Σαμαράς, 238) Δημ. Σαμαράς, 239) Δημ. Σαμαράς, 240) Δημ. Σαμαράς, 241) Δημ. Σαμαράς, 242) Δημ. Σαμαράς, 243) Δημ. Σαμαράς, 244) Δημ. Σαμαράς, 245) Δημ. Σαμαράς, 246) Δημ. Σαμαράς, 247) Δημ. Σαμαράς, 248) Δημ. Σαμαράς, 249) Δημ. Σαμαράς, 250) Δημ. Σαμαράς, 251) Δημ. Σαμαράς, 252) Δημ. Σαμαράς, 253) Δημ. Σαμαράς, 254) Δημ. Σαμαράς, 255) Δημ. Σαμαράς, 256) Δημ. Σαμαράς, 257) Δημ. Σαμαράς, 258) Δημ. Σαμαράς, 259) Δημ. Σαμαράς, 260) Δημ. Σαμαράς, 261) Δημ. Σαμαράς, 262) Δημ. Σαμαράς, 263) Δημ. Σαμαράς, 264) Δημ. Σαμαράς, 265) Δημ. Σαμαράς, 266) Δημ. Σαμαράς, 267) Δημ. Σαμαράς, 268) Δημ. Σαμαράς, 269) Δημ. Σαμαράς, 270) Δημ. Σαμαράς, 271) Δημ. Σαμαράς, 272) Δημ. Σαμαράς, 273) Δημ. Σαμαράς, 274) Δημ. Σαμαράς, 275) Δημ. Σαμαράς, 276) Δημ. Σαμαράς, 277) Δημ. Σαμαράς, 278) Δημ. Σαμαράς, 279) Δημ. Σαμαράς, 280) Δημ. Σαμαράς, 281) Δημ. Σαμαράς, 282) Δημ. Σαμαράς, 283) Δημ. Σαμαράς, 284) Δημ. Σαμαράς, 285) Δημ. Σαμαράς, 286) Δημ. Σαμαράς, 287) Δημ. Σαμαράς, 288) Δημ. Σαμαράς, 289) Δημ. Σαμαράς, 290) Δημ. Σαμαράς, 291) Δημ. Σαμαράς, 292) Δημ. Σαμαράς, 293) Δημ. Σαμαράς, 294) Δημ. Σαμαράς, 295) Δημ. Σαμαράς, 296) Δημ. Σαμαράς, 297) Δημ. Σαμαράς, 298) Δημ. Σαμαράς, 299) Δημ. Σαμαράς, 300) Δημ. Σαμαράς, 301) Δημ. Σαμαράς, 302) Δημ. Σαμαράς, 303) Δημ. Σαμαράς, 304) Δημ. Σαμαράς, 305) Δημ. Σαμαράς, 306) Δημ. Σαμαράς, 307) Δημ. Σαμαράς, 308) Δημ. Σαμαράς, 309) Δημ. Σαμαράς, 310) Δημ. Σαμαράς, 311) Δημ. Σαμαράς, 312) Δημ. Σαμαράς, 313) Δημ. Σαμαράς, 314) Δημ. Σαμαράς, 315) Δημ. Σαμαράς, 316) Δημ. Σαμαράς, 317) Δημ. Σαμαράς, 318) Δημ. Σαμαράς, 319) Δημ. Σαμαράς, 320) Δημ. Σαμαράς, 321) Δημ. Σαμαράς, 322) Δημ. Σαμαράς, 323) Δημ. Σαμαράς, 324) Δημ. Σαμαράς, 325) Δημ. Σαμαράς, 326) Δημ. Σαμαράς, 327) Δημ. Σαμαράς, 328) Δημ. Σαμαράς, 329) Δημ. Σαμαράς, 330) Δημ. Σαμαράς, 331) Δημ. Σαμαράς, 332) Δημ. Σαμαράς, 333) Δημ. Σαμαράς, 334) Δημ. Σαμαράς, 335) Δημ. Σαμαράς, 336) Δημ. Σαμαράς, 337) Δημ. Σαμαράς, 338) Δημ. Σαμαράς, 339) Δημ. Σαμαράς, 340) Δημ. Σαμαράς, 341) Δημ. Σαμαράς, 342) Δημ. Σαμαράς, 343) Δημ. Σαμαράς, 344) Δημ. Σαμαράς, 345) Δημ. Σαμαράς, 346) Δημ. Σαμαράς, 347) Δημ. Σαμαράς, 348) Δημ. Σαμαράς, 349) Δημ. Σαμαράς, 350) Δημ. Σαμαράς, 351) Δημ. Σαμαράς, 352) Δημ. Σαμαράς, 353) Δημ. Σαμαράς, 354) Δημ. Σαμαράς, 355) Δημ. Σαμαράς, 356) Δημ. Σαμαράς, 357) Δημ. Σαμαράς, 358) Δημ. Σαμαράς, 359) Δημ. Σαμαράς, 360) Δημ. Σαμαράς, 361) Δημ. Σαμαράς, 362) Δημ. Σαμαράς, 363) Δημ. Σαμαράς, 364) Δημ. Σαμαράς, 365) Δημ. Σαμαράς, 366) Δημ. Σαμαράς, 367) Δημ. Σαμαράς, 368) Δημ. Σαμαράς, 369) Δημ. Σαμαράς, 370) Δημ. Σαμαράς, 371) Δημ. Σαμαράς, 372) Δημ. Σαμαράς, 373) Δημ. Σαμαράς, 374) Δημ. Σαμαράς, 375) Δημ. Σαμαράς, 376) Δημ. Σαμαράς, 377) Δημ. Σαμαράς, 378) Δημ. Σαμαράς, 379) Δημ. Σαμαράς, 380) Δημ. Σαμαράς, 381) Δημ. Σαμαράς, 382) Δημ. Σαμαράς, 383) Δημ. Σαμαράς, 384) Δημ. Σαμαράς, 385) Δημ. Σαμαράς, 386) Δημ. Σαμαράς, 387) Δημ. Σαμαράς, 388) Δημ. Σαμαράς, 389) Δημ. Σαμαράς, 390) Δημ. Σαμαράς, 391) Δημ. Σαμαράς, 392) Δημ. Σαμαράς, 393) Δημ. Σαμαράς, 394) Δημ. Σαμαράς, 395) Δημ. Σαμαράς, 396) Δημ. Σαμαράς, 397) Δημ. Σαμαράς, 398) Δημ. Σαμαράς, 399) Δημ. Σαμαράς, 400) Δημ. Σαμαράς, 401) Δημ. Σαμαράς, 402) Δημ. Σαμαράς, 403) Δημ. Σαμαράς, 404) Δημ. Σαμαράς, 405) Δημ. Σαμαράς, 406) Δημ. Σαμαράς, 407) Δημ. Σαμαράς, 408) Δημ. Σαμαράς, 409) Δημ. Σαμαράς, 410) Δημ. Σαμαράς, 411) Δημ. Σαμαράς, 412) Δημ. Σαμαράς, 413) Δημ. Σαμαράς, 414) Δημ. Σαμαράς, 415) Δημ. Σαμαράς, 416) Δημ. Σαμαράς, 417) Δημ. Σαμαράς, 418) Δημ. Σαμαράς, 419) Δημ. Σαμαράς, 420) Δημ. Σαμαράς, 421) Δημ. Σαμαράς, 422) Δημ. Σαμαράς, 423) Δημ. Σαμαράς, 424) Δημ. Σαμαράς, 425) Δημ. Σαμαράς, 426) Δημ. Σαμαράς, 427) Δημ. Σαμαράς, 428) Δημ. Σαμαράς, 429) Δημ. Σαμαράς, 430) Δημ. Σαμαράς, 431) Δημ. Σαμαράς, 432) Δημ. Σαμαράς, 433) Δημ. Σαμαράς, 434) Δημ. Σαμαράς, 435) Δημ. Σαμαράς, 436) Δημ. Σαμαράς, 437) Δημ. Σαμαράς, 438) Δημ. Σαμαράς, 439) Δημ. Σαμαράς, 440) Δημ. Σαμαράς, 441) Δημ. Σαμαράς, 442) Δημ. Σαμαράς, 443) Δημ. Σαμαράς, 444) Δημ. Σαμαράς, 445) Δημ. Σαμαράς, 446) Δημ. Σαμαράς, 447) Δημ. Σαμαράς, 448) Δημ. Σαμαράς, 449) Δημ. Σαμαράς, 450) Δημ. Σαμαράς, 451) Δημ. Σαμαράς, 452) Δημ. Σαμαράς, 453) Δημ. Σαμαράς, 454) Δημ. Σαμαράς, 455) Δημ. Σαμαράς, 456) Δημ. Σαμαράς, 457) Δημ. Σαμαράς, 458) Δημ. Σαμαράς, 459) Δημ. Σαμαράς, 460) Δημ. Σαμαράς, 461) Δημ. Σαμαράς, 462) Δημ. Σαμαράς, 463) Δημ. Σαμαράς, 464) Δημ. Σαμαράς, 465) Δημ. Σαμαράς, 466) Δημ. Σαμαράς, 467) Δημ. Σαμαράς, 468) Δημ. Σαμαράς, 469) Δημ. Σαμαράς, 470) Δημ. Σαμαράς, 471) Δημ. Σαμαράς, 472) Δημ. Σαμαράς, 473) Δημ. Σαμαράς, 474) Δημ. Σαμαράς, 475) Δημ. Σαμαράς, 476) Δημ. Σαμαράς, 477) Δημ. Σαμαράς, 478) Δημ. Σαμαράς, 479) Δημ. Σαμαράς, 480) Δημ. Σαμαράς, 481) Δημ. Σαμαράς, 482) Δημ. Σαμαράς, 483) Δημ. Σαμαράς, 484) Δημ. Σαμαράς, 485) Δημ. Σαμαράς, 486) Δημ. Σαμαράς, 487) Δημ. Σαμαράς, 488) Δημ. Σαμαράς, 489) Δημ. Σαμαράς, 490) Δημ. Σαμαράς, 491) Δημ. Σαμαράς, 492) Δημ. Σαμαράς, 493) Δημ. Σαμαράς, 494) Δημ. Σαμαράς, 495) Δημ. Σαμαράς, 496) Δημ. Σαμαράς, 497) Δημ. Σαμαράς, 498) Δημ. Σαμαράς, 499) Δημ. Σαμαράς, 500) Δημ. Σαμαράς, 501) Δημ. Σαμαράς, 502) Δημ. Σαμαράς, 503) Δημ. Σαμαράς, 504) Δημ. Σαμαράς, 505) Δημ. Σαμαράς, 506) Δημ. Σαμαράς, 507) Δημ. Σαμαράς, 508) Δημ. Σαμαράς, 509) Δημ. Σαμαράς, 510) Δημ. Σαμαράς, 511) Δημ. Σαμαράς, 512) Δημ. Σαμαράς, 513) Δημ. Σαμαράς, 514) Δημ. Σαμαράς, 515) Δημ. Σαμαράς, 516) Δημ. Σαμαράς, 517) Δημ. Σαμαράς, 518) Δημ. Σαμαράς, 519) Δημ. Σαμαράς, 520) Δημ. Σαμαράς, 521) Δημ. Σαμαράς, 522) Δημ. Σαμαράς, 523) Δημ. Σαμαράς, 524) Δημ. Σαμαράς, 525) Δημ. Σαμαράς, 526) Δημ. Σαμαράς, 527) Δημ. Σαμαράς, 528) Δημ. Σαμαράς, 529) Δημ. Σαμαράς, 530) Δημ. Σαμαράς, 531) Δημ. Σαμαράς, 532) Δημ. Σαμαράς, 533) Δημ. Σαμαράς, 534) Δημ. Σαμαράς, 535) Δημ. Σαμαράς, 536) Δημ. Σαμαράς, 537) Δημ. Σαμαράς, 538) Δημ. Σαμαράς, 539) Δημ. Σαμαράς, 540) Δημ. Σαμαράς, 541) Δημ. Σαμαράς, 542) Δημ. Σαμαράς, 543) Δημ. Σαμαράς, 544) Δημ. Σαμαράς, 545) Δημ. Σαμαράς, 546) Δημ. Σαμαράς, 547) Δημ. Σαμαράς, 548) Δημ. Σαμαράς

Η ΑΥΘΕΝΤΙΚΩΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ

Ο ΤΑΡΖΑΝ ΟΤΗ ΛΟΡΔΟΣ

Ο ΑΓΡΙΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΛΟΡΔΟΣ

120ν

Τη στιγμή που το άγνωστο πρόσωπο πλησίαζε κοντά του, ο Ταρζάν πήδησε ευκίνητα προς το άλλο μέρος της καλύβας με το άκοντο στο χέρι.

— Ποιος, έφωναζε, τολμά να πλησιάσει τον Ταρζάν σαν τσακάλι ή σαν θάνατο;

— Σωπασε, φέφεντι! απάντησε μία θρακική φωνή. Είμαι η Ταμπούτσα, αυτή της οποίας αρνήθηκε την καλύβα για να μην εκθέσει μία γυναικα στο κούτο της νύχτας.

— Τι θέλεις η Ταμπούτσα; συνέχισε ο Ταρζάν εκπληκτός.

— Ησασθε καλός για μένα, ενδιαφερόθηκα για μένα, ενώ κανένας δεν με προσέχε πειρα και για να πληρώσω την καλύβη σας, παραθα να σας δώσω μία προεξόφληση, συνέχισε η γυναικα.

— Προεξόφληση, γιατί;

— Ο Μ'γκανθαζάμ διάλεξε τους πολεμιστάς, που θα μείνουν την νύκτα μαζί σας, απάντησε η Ταμπούτσα. Ήμουν κοντά, όταν τους μίλησε, και τον άκουσα να δινη οδηγίες. Όταν τελείωσε ο χορός, θάρθουν στην καλύβα. Αν είσαθε έξυπνος, θα πουν πως έρχονται να κοιμηθούν, αν όμως κοιμάσθε, θα σας σκοτώσουν αμέσως. Τέλος, αν επιμένετε ν' αργούνατε, θα περιμένουν ώσπου να σας πάρει ο ύπνος, για να σας τρυπήσουν μ' ένα κοντάρι. Ο Μ'γκανθαζάμ είναι φιλόργουρος και θέλει να πάρη την άμειδη, που του υπέσχεθη ο λευκός.

— Αυτό το έχεσα... φθύρισε ο Ταρζάν. Κατόπιν προσέθεσε:

— Άλλα πώς ο Μ'γκανθαζάμ έλπιζει να πάρη την άμειδη, αφού ο λευκός που είναι εκθρός μου, έφυγε από δω και δεν ξέρει που βρίσκεται;

— Ό! δεν πήγε μακριά, απάντησε η Ταμπούτσα, και ο Μ'γκανθαζάμ ξέρε πού είναι η κατοικία του. Ένας άγγελος έφανε θά τον έβλεπε εύκολα, γιατί προχωρεί πολύ άργα.

— Πού είναι; ρώτησε ο Ταρζάν.

— Θέλετε να τον φθάσετε; ρώτησε η γυναικα. Ο Ταρζάν κούνησε το κεφάλι επιβεβαιωτικά.

— Λοιπόν! θα σας δείξω το δρόμο, που πρέπει να πάρετε, και μάλιστα θα σας συνοδεύσω για λίγο.

Με τη συζήτηση, ούτε ο ένας, ούτε ο άλλος δεν παρατήρησαν μία αλλαξιά, λεπτή σαν φερίδι, που κρυφακούσε στην πόρτα.

Ήταν ο μικρός Μπασλά, ένα από τα παιδιά του άρχοντα, ένα παιδί ύπουλο και έκδικη, κτηνική, που τρώπον θύμωονατος τον Ταρζάν της συνήθειας του να τα προσήν όλα στον πατέρα του.

— Λοιπόν! Νά φύγουμε άμέσως, είπε ο Ταρζάν.

— Άλλα ο Μπασλά δεν άκουσε αυτή τη φράση, γιατί έτρεχε ήδη να ειδοποιήσει τον πατέρα του.

Τέρα του πώς ο άσπρος δαίμων ήθελε να του ξεφύγη.

— Ετσι, τη στιγμή που ο Ταρζάν και η Ταμπούτσα περνούσαν το φράχτη του χωριού και έμπαιναν στο πυκνό σκοτάδι της ζούγκλας, δύο άγγελιοφόροι με ευκίνητα πόδια έτρεχαν προς την ίδια διεύθυνση, αλλά από άλλο μονοπάτι.

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

κρό είχε περτά, πέθανε στο χωριό μας και η γυναίκα το έθαψε, κλαίοντας πολύ.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

— ΚΕΣΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

ΕΝΑΣ ΜΑΥΡΟΣ ΛΗΣΤΗΣ

— Όταν η Τζέιν συνήλθε, είδε τον 'Αντερσεν, που ήταν σκυμμένος πάνω της, με το κεφάλι της στο στήθος του.

ρετε... Είσαθε ένας παλάνθρωπος, σαν τον Ρόκφω...

— Τό ναύαγό μάρτα του 'Αντερσεν μεγάλωσαν από την κατάληψη.

— Δεν είναι το παιδί σας! φώναζε. Μου είπατε πως το παιδί, που ήταν στο 'Κινκάντι', ήταν δικό σας!...

— Όχι όμως αυτό! φώναζε η Τζέιν. Το άλλο! Πού είναι το άλλο; Ασφαλώς θα ήταν δύο παιδιά στο βαπόρι. Αυτό δεν το ξέρω καθόλου!

— Ο 'Αντερσεν άπλωσε το χέρι σοφάρα:

— Έσε έρεϊκομαι, κυρία, ότι δεν υπάρχει άλλο παιδί στο πλοίο. Ήμουν βέβαιος πως αυτό ήταν το δικό σας και λυπούμαι γιατί έκαμα λάθος.

— Η Τζέιν τον κοιτάζε. Ο Σουπός φαινόταν άληθινά στενοχωρημένος και, ασφαλώς, ήταν ειλικρινής οι διαμαρτυρίες του.

— Έκείνη τη στιγμή το παιδί άρχισε να κλαίει σιγαλά και να κουνά συγχρόνως τα κεράκια του. Η Τζέιν δεν μπόρεσε ν' αντισταθεί σ' αυτήν την πρόκληση και μ' ένα άναστεναγμό, σπυήθηκε κ' άρχισε να ναυαγίζει το μικρό. 'Επι πολλά λεπτά, έκλαψε σιωπηλά, με το πρόσωπο χωμένο μέσα στην κουβέρτα, που σκέπαζε το παιδί.

Μετά τη τρομερή κτύπημα, που ήταν γι' αυτήν, ν' ανακαλύψει πως το παιδάκι δεν ήταν ο Τζάκ της, τώρα της έρχονταν η έλπιδα, πως κάποιο θαύμα είχε αποσπάσει από τα χέρια του Ρόκφω το παιδί της, την τελευταία στιγμή, πριν από την αναχώρησή του 'Κινκάντι'.

— Άλλα επί τέλους, είπε, δεν ξέρετε τίποτε γι' αυτό το παιδί;

— Ο Σουπός κούνησε το κεφάλι του.

— Άληθινά όχι, απάντησε. Ήμουν βέβαιος πως ήταν το παιδί σας. Ετσι μου είπατε και το ίδιο έπιστευε και ο Ρόκφω. Δεν κατάλαβα καθόλου πως αυτό το μικρό αντικατέστησε το δικό σας παιδί.

Κατόπιν σκεπτικός έβλεπε το κεφάλι του.

— Τι θα κάμουμε τώρα; Δεν μπορεί να γυρίσω στο καράβι, γιατί ο Ρόκφω θα με σκοτώσει. Άλλα οεις μπορείτε να γυρίσετε, αν θέλετε. Θα σας ξαναπάρω στη θάλασσα και από κει μιά βάρκα ίθαγενών θα σας οδηγήσει στον πλοίο... Τι λέτε;

— Όχι, όχι! έφώναζε η Τζέιν. Ούτε για όλα τον κόπο! Θα προτιμούσα να πεθάνω, παρά να ξαναπέσω στο κέρμα αυτού του ανήθικου!

— Ας συνεχίσουμε το δρόμο μας και ας φέρουμε αυτό το μικρό μαζί μας. Αν θέλει ο Θεός, θα γλυτώσουμε.

Συνέχισαν λοιπόν το δρόμο τους άσκαπα, σερρώνοντας μαζί τους μιά δικοκέδα ίθαγενών Μοζούλας, για να μεταφέρουν τα τριφύδια τους και τις σκεπές, που ο 'Αντερσεν είχε κλέψει από το 'Κινκάντι', όταν έφυγαν.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

— Άντερσεν, χωρίς να καταλαβαίνει, έβλεπε το παιδί, αυτή όμως κούνησε άγρια το κεφάλι.

— Δεν είναι το παιδί μου, έφώναζε. Το ξέ-

— Άντερσεν, χωρίς να καταλαβαίνει, έβλεπε το παιδί, αυτή όμως κούνησε άγρια το κεφάλι.

— Δεν είναι το παιδί μου, έφώναζε. Το ξέ-

— Άντερσεν, χωρίς να καταλαβαίνει, έβλεπε το παιδί, αυτή όμως κούνησε άγρια το κεφάλι.

— Δεν είναι το παιδί μου, έφώναζε. Το ξέ-

— Άντερσεν, χωρίς να καταλαβαίνει, έβλεπε το παιδί, αυτή όμως κούνησε άγρια το κεφάλι.

— Δεν είναι το παιδί μου, έφώναζε. Το ξέ-

ΝΕΟΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΕΣ

ΠΕΖΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΓΥΡΙΣΜΟΣ

Θάρσ' αν προσηκνύει, αν μια σκιά ψιά να ξαναδω τα αγαπημένα μου μέρα, για να καίω αν ξέρω ότι κάποτε άγγιξαν τα χέρια σου, να ξαναδω τον κόσμο, που έζησα, ν' αναμνήσω τον ίδιο αέρα, που ανέπνεες 'Εσσύ!

Μα μολύβι τις μαργαρίτες τις αλλές, όπως, όταν μ' αγαπούσε, να ακούω τα πουλιά να μου φιλούν το ίδιο απαλό ερωτικό τους τραγούδι.

Έχει περάσει τόσο καιρός από την μούρα εκείνη σιμάντη, που κατέστρεψε μια τόσο μεγάλη αγάπη κι όμως πού φαίνεται πως ήταν χέρες... Έγινε τόσο καιρό με τον φανταστικό κόσμο των περασμένων, με τα άφρατα μου όνειρα, ξεθύλλωσα όλα τα άφρατα μου γυμνάσματα για να μ' αγγίξει πάλι την λησμονιά... Η καρδιά μου είναι γεμάτη πάντα από 'Εσένα. Πόσο σ' αγαπώ!

Γι' αυτό θα γυρίσω στο μωμένο περιόλι, που σ' ανταμύωσα πρώτη φορά, γιατί έχω πάντα την κρυφή ελπίδα πως η καρδιά σου θα προσφερθεί αν λιθανόταν στη δική μου και μαζί, αν αγαπημένες αδελαφίδες, θα ξαναρχίσουν μια νέα ζωή!

Θάρσ' αν κάποτε κοντά σου, γιατί σ' αγαπώ, σ' αγαπώ πολύ... Θάρσ' κοντά σου, για να γιαιρέσω την πονεμένη μου καρδιά... Κι' αν δεν κατορθώσω τίποτε, τότε θα ξεμολογήσω και τις πιο απόκρυφες σκέψεις μου σ' όλον τον κόσμο. Η πρώτη φορά μπροστά στους ξένους, το βίβαιο της μεγάλης μου αγάπης και, γυρίζοντας τις σελίδες της ζωής μου, δεν θα κρύψω τίποτε...

Σεγμινώνοντας την ψυχή μου μπροστά στον κόσμο, θα νοιώσω ανακουφιστεί, δεικνύοντας τους, τις πιο θοές γνώσεις του βασισμένου είναι μου.

Είμαι τόσο δυστυχισμένη-η ζωή δεν μου δίνει τίποτε χωρίς 'Εσένα...

Ανοιγώντας το μυτικό μου περιόλι στον κόσμο, ίσως βρω τη λησμονιά...

ΕΡΑΤΩ Π. ΚΟΝΤΟΥ

ΘΥΜΟΥΜΑΙ...

Πολλές φορές αυτό τον εαυτό μου: Ποιος ο λόγος να θυμάμαι παλιά και περασμένα πράγματα!... Ποιος ο λόγος να θυμάμαι ένα κομμάτι ονειρο... Κι όμως οι θυμώμαι, χαίρουν μου πάντα... Τα θυμώμαι όλα, ένα προς ένα, θυμώμαι τους αινίους όρκους σου και τα τρελά φιλιά, που μ' έδινες, εκείνες τις μαγεμένες νύκτες, που, καθισμένοι μόνοι κάτω από τα γέφυρα δένδρα της 'Αναλήμης, μ' ανέδιδες με τα γλυκά σου λείψα στο ζενώ της ευτυχίας μου. Ναι, θυμώμαι! Θυμώμαι πολύ και τα λόγια, που με ξεγέλασαν. Μ' αλλοίμονο! Όσο ο καιρός περνούσε, άδικες να με βαρύνει, όπου μια μέρα σ' έκοβα για πάντα κι όπως όλα περνούν και κουράζουν στον κόσμο ταίρια, έτσι έδωσα πιά για πάντα η αγάπη σου για μένα. Ταρά τι περιμένα από σένα; Τίποτε... Στο διά θα μου τον χρόνο δέλω να με θυμάσαι και θα μου δώσεις. Αυτό θάβω για μένα μια καρποφόρα. Γιατί ξέρω το, θα σε θυμάμαι αιώνα. Κέρκυρα.

ΠΡΟΣΕΥΧΟΠΟΥΛΑ

ΑΠΡΙΑΣ

Νοσταλγικά καθεύω αναπολεί Χαρές πουν' περασμένες, και μεθυμένη η ψυχή δεν θέλει να παραδεχθεί πως είναι πια χαμένες...

ΒΑΣ. ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Λάσπη, αλλά ήταν αρκετά εξυπνίτη ώστε ν' απαντήσει: «Τα είπατε ήδη και στη Μαρία και στην Κασσιανή».

Ο Ρονσάρ ήταν ακριβώς πενήντα έτων και από έτών ζούσε αποτραπηγμένο στο κτήμα του στο Βαντόν. Θρηνοποιούσε για την αδιαφορία της νεάς:

Δεν είναι ούτε τόσο υπέροχη, ούτε τόσο πλούσια οι κάλλη.

Για να περιφρονήσι μια καλή καρδιά που σ' αγαπά.

Της άφρισε όμως μιάν δολοκλήρη σειρά από ουνέτα, ώδες, έλεγεια και τραγούδια που έκαμαν αυτήν την 'Ελένη της Γαλλίας αδελφή της 'Ελένης της Σπαρτίας με την όποια την συνέκρινε.

Δεν πρέπει να θρηνησι, λέει οι άγαθοι πάναν από τα τείκη της Τροίας, αν (βλέπουν την 'Ελένη να περνά).

Αν για τέτοια όμορφη, τέτοια περνούμε θα δάσαν.

Η δυστυχία μου όλη, ούτε μια ματιά πως (δεν εδίζει)...

Η ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΜΑΝΟΝ

Η δεσποινίς Λένκι, ήταν ένα καλό κορίτσι με συμπονετική καρδιά, την όποια άσφαλώς είχαν κάποιους αδαρούς λόγους για να κατηγορούν οι κακές γλώσσες της Χάνης.

Πρέπει να τη πιστεύουμε αυτά τα κουτομηνόγια; Οι άνθρωποι είναι τό-

ΜΙΚΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΑΓΝΩΣΤΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ...

ΜΙΑΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Κουρελιάρης, άπονημένος από τη ζωή, χτυπημένος κατακέφαλα απ' τον έρωτα και τη μοίρα, κατάμονος τριγυρνώντας άφηρημένα τους δρόμους της πρωτεύουσας. Ήταν κι' αυτός κατά μια φορά! Όλα του χαμογέλουσαν! Είχε αγαπήσει μ' όλη τη δύναμη της καρδιάς του, μια νεράιδα με χρυσά μαλλιά και με δυο γαλιανά μετά από σκόρπιζαν τη χαρά. Μια είχε την αγάπη ο πόθος του να βρή ικανοποίησι στην συγκάθεσιν της αγαπημένης του' και όπως όλα τα πράματα σ' αυτό τον κόσμο, έχουν ένα τέλος, έτσι και η περιπέτεια της έφθασε στο τέρας της. Μια μέρα γλύστρησε από τη θερμή αγκαλιά του και γάγκη στα τριστηράτα της ζωής. Και να τώρα αυτός έρμος, κουρελιάρης, άπονημένος...

ΝΕΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ. Οι σκέψεις σου έμεναν άκέραιες. Τώρα θέλω να δείξετε πως μ' αγαπάτε.

Τώρα ζητώ, να φανήτε ανάξιοι των κόπων που κατέβαλα για να σας βοηθήσω. Αγοράζετε με και σας και κάνετε και άλλους αγνορηκτάς μου.

Ο ΕΣΠΕΡΟΣ.

μένος απ' τη ζωή, χτυπημένος κατακέφαλα απ' τον έρωτα και τη μοίρα, γυρνώντας τους δρόμους της 'Αθήνας. Απ' όπου κι' αν περνούσε έσκαλανε έρμηλα. Κάπου-κάπου μόνο άκούονταν ο έρόντος κανενός παραθυριού που κλειόσε φοιτισμένη. Η έροχη άργα-άργα, ρυθμικά πιπίζε την ασφάλτο. Κι' αυτός έμενε εκεί, έξω από τα καφενεία, γεμάτος πόνο, κυττάζοντας μ' ένα μικρό χαμογελο απόκαρδιώσεως στα γέλια, τους συνανθρώπους του, που έαυλωμένοι στα φώτα, προέβαιναν τον κορμό τους. Προάγινος, πού πέρα, σταματάει... Άκούγονταν ηχοι τζαζ... Γέλια! Τραγουδιό! Χαρά! Κέφι! Ήταν ένα χοροδιδασκαλείο!

Αχ! πόσο του σπαράζε το στήθος αυτός ο τρελλός σκοπός της τζαζ-μπάντ. Αχ! τα περασμένα, που έρχονταν από το θολωμένο του μυαλό. Παντού χαρά, γέλια, τραγουδιό! Κι' αυτός περνούσε! Ένοιαζε, δεν ήθελε να του βρέξει άλυσση τα στήθια! Είχε να δώσει μπουκιά στο στόμα του τρεις μέρες! Όπου κι' αν πήγε να ζήτηση καμιά δουλειά έβριζε, έβριζε, έβριζε, αν τον έβλεπαν έτσι κουρελιάρη, του έλεγαν πως δεν είχαν άδυστοχώς ανάγκη η πως στο μέλλον θα τον είχαν υπ' όψιν τους...

Η άνοειάτικη νύχτα με τα λυγία της σινά, αν έβριζε, παρίστανται μαζί και τα σκαθόδια της. Το ρολόι κάποιου γειτονικού κέντρου σήμανε πέντε φορές. Χαράματα! Κι' αυτός είνε ακόμη εκεί τουρτουρίζοντας από την πείνα και περιμένοντας εκείνον που θα τούδινε ένα ξεροκόμματο για μια οποιαδήποτε δουλειά. Περιμένει!

Σαφινικά μια ιδέα πέρασε από τον

τη και φώτισε την πονεμένη του μορφή, που την άρπαξε σαν σανίδι σωτηρίας, λού του που στριφογύριζε. Προχώρησε άργα, μηχανικά, με το κεφάλι σκυφτό! Κατέβαινε στην ακροθαλασσιά! Ο Σαφινικός κάτω, μέσα στην πρώην όμιλη, χαδιάρης, ήρεμος, δολογίανος. Τώρα σταμάτησε. Απλώνεται πάνω σ' ένα δρόμο... κάνει τον σταυρό του. Και, χωρίς να θύαλλ άχνη, παίρνει ένα μακροβούτι. Η θάλασσα δέχτηκε το σώμα του χωρίς να συγκινηθεί. Άνοιξε, το κατάπιε και ξανάκλεισε. Κι' ήταν πάλι ήρεμος και γελαστή. Τι ειρωνεία! Την άλλη μέρα οι έφημερίδες έγραψαν σε μια απόμηση γωνία, κάτω από μια άγγελία γάμου: «Τραγική αυτοκτονία, τα αίτια δεν έγκριθώθησαν ακόμη». Χά! Χά! Χά!

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΜΠΟΝΑΝΟΣ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ΠΡΩΙ

Χρυσός ο ήλιος έδωγαν... η φύσις έδου (πνύσε... Τ' άπδονι κελιά (δούσε... Τα δένδρα γύρω άνθιζαν στού ήλιου τις ά (κτιδες, όλα σκροπούσανε χαρά, έγγεμναν έλπίδες. Στο δρόμο μου τα λουλούδα άρώματα σκρο (πουσαν

και με δάδωνοιτε άγκαλιά τις μέλιτσες κα (λούσαν.

Τα φύλλα έθροζαν, τ' άγέρι έφυσούσε κι' η πεταλούδα ζέγνοισαπτε έδω κι' έκει πε (τοδσε...

Κάτω στού λόφου την πλαγιά κάποιου βο (όκου φανέρα

ένα σκοπό άντικει. Η θάλασσα ζέρεκό νοιώθοντας πως κάπου εκεί του σπινανε κορ (τέρι).

Η πέδικα ταινίζοντας ζεχίνεται από δίπλα σε ρεμματονεορουμες τον Κώστο της γιά (νδάρη).

Το ζέρει πως οι πλουμιστές του κοπαδιού της (νύσε)

μαζί μ' αυτόν μέο' στα νερά τρελλοακινι (διαρίζουν.

δλα μαζί με μια φωνή τον Ύψιστο ύμνοσαν. Πάτρι.

ΛΕΥΚΗ ΜΑΡΤΑΡΙΤΑ

ΚΑΘΩΣ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ...

Με κέφι βλέπεις να γελά με έσφονω σκυθρωπάσει. Κι' από τα δύο τα μάτια σου ρυκία κατέβει. Μ' αυτός αν κάποι και γελά ύπάρχει μια αίσια. Πού όλοι τη διαδάσανε μέο' στα μυθολογία. Έσσύ όμως, άγαπη μου, γιατί αυτό ένα μοιάζει; Γιατί σαν ζέγνοισαπτε γελάς, άμωσος κατακουφίζεις; Γιατί στο μάτι με κοιτάς μ' άνεκαρπότη λατρεία. Ένώ στο πνεύμα σου γυρνά κρυφή αμυγδαλία. Έσένα μόνον λαχτωρά για όλη τη ζωή μου. Και αν τυχόν με άρννηθες, πάρε και την νποή μου.

Σταμούλ.

Ν. ΔΑΓΚΛΗΣ

ΝΕΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΕΡΩΤΗΣΑ

Έρωτσα τις μάγισσες, ταγγάνες: μα δεν θα μ' αγαπήσει, μούπαν όλες και πλήθος μαργαρίτες, μούπαν όκι, που μάδσε για σέναν' οι μαργιόλες! Παιδιά, τ' άπονυτρία, την καρδιά μου και μούπε: άποιος ποθεί, δεν βλέπει φέμμα... Έρωτσα και σέναν την ίδια κι' άπόκριοι μού δινεις σ' άλλο θέμα. Σάν ράπτσα, στερνά, τα δυο σου μάτια, εκείνα μ' άπαντούν πως μ' αγαπάει! Οι μάγισσες, ταγγάνες, μαργαρίτες ή τα γλυκά σου μάτια με γελάνε; Άθνηαι.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΕΤΡΟΥ

ΣΟΝΝΕΤΟ

Της πρώτης μου ζωής την εύτυχία ξανάδρα στα μάτια σου, μικρούλα μου, τα μάτια. Κι' αιώνα πιά κοντά σου θέ να μείνω ως μέν' η πεταλούδα πλάι στον κρίνο. Τα βρόδια είνε το στήθος σου θα κλίνω ν' ακούω τις καρδιές σου όλη τη λούρα - θα παίξω στα μαλλιά σου ή σ' άδρα-φιλία να σου ζητώ και να σου δίνω. Τ' άδόνι θα σκροπίζη τη λάλια του, το κρίνο θα κερνάη την ευωδιά του, θα παίξω στα μαλλιά σου και θα κλίνω κι' ένα γλυκά σε να σου λέω κι' άγαπώ! Σε άγαπά, στα πλάνα σου τα κάλλη της πρώτης μου ζωής την εύτυχία ξανάδρα! Πειραιεύς.

ΔΗΜ. Α. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ

ΑΥΓΗ ΣΤΟ ΛΟΓΓΟ

Μεο' στην Αύγη, π' άκολογί των έλατιών (πουσαν

του πευκού το ψυθόρισμα, του κάτουφα ή τριλ- (Λια)

ανάλαφα κι' άπόκοσμα φανέρη άναστανάει. Για το λαλούμι το ο λαγος περισοτέρην άρμονία.

τά μονοπάτια τα κρυφά και ζεμακρα ζερεκό νοιώθοντας πως κάπου εκεί του σπινανε κορ (τέρι).

Η πέδικα ταινίζοντας ζεχίνεται από δίπλα σε ρεμματονεορουμες τον Κώστο της γιά (νδάρη).

Το ζέρει πως οι πλουμιστές του κοπαδιού της (νύσε)

μαζί μ' αυτόν μέο' στα νερά τρελλοακινι (διαρίζουν.

δλα μαζί με μια φωνή τον Ύψιστο ύμνοσαν. Πάτρι.

ΛΕΥΚΗ ΜΑΡΤΑΡΙΤΑ

ΕΣΠΕΡΙΤΕΣ. Αυτή την ώρα, ζητώ την υποστήριξή σας. Και θα φροντίσω, ν' ανταποκριθώ στις προσδοκίες σας.

Τα πρώτα κουδουνίσματα του κοπαδιού που άπ' το μαντρι σκαρίζοντας ζαφνιάζουν τα Νη, που σκαρφαλώνει σε δεντρί να κρυφουκνη (γίρη).

Ο Μαλλιάρος Μαντρώσκυλλος οιαυλοκάντας (παίρνει

φρέσκο του τσακαλιού σκοπό γιά να το ζε- (πετάει).

Τα γίδια πέσαν στη βοσκή του ρεμματού (τόν όκτο,

κι' ο νπός τσοπάνης στα ριζά του πλατανού (πηναινει

να πη την καλημέρα του στην κρουσταλλένια (δούση

στο Λόγγο και στον κόσμο του με τη γλυκεία (φονέρα.

ΓΙΑΓΚΟΣ ΤΑΚΛΗΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Η ΜΟΔΑ

Για την υγεία και την όμορφη

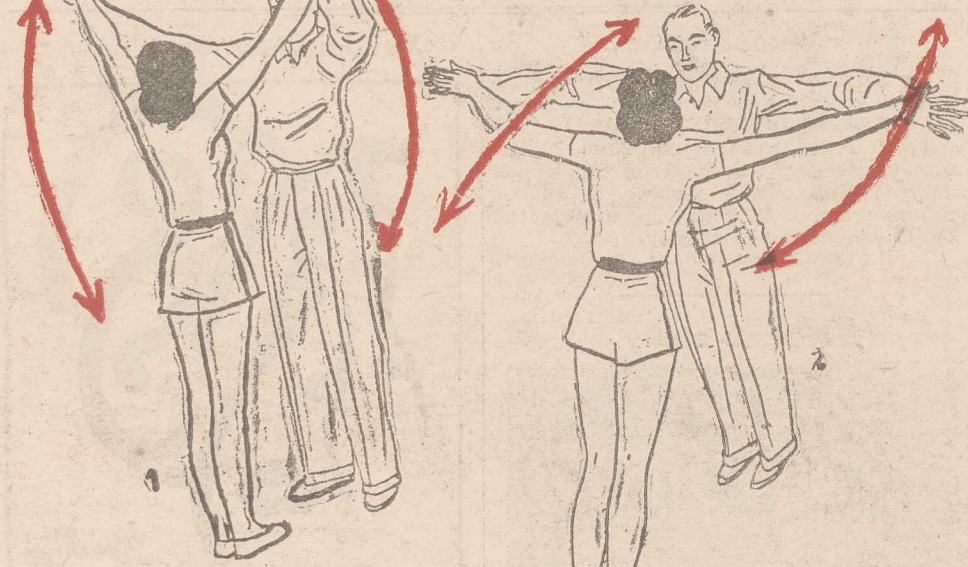
Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΣΑΣ

Δυο ωφέλιμες ασκήσεις

Οι παντρευμένοι κάνουν μαζί γυμναστική - αν κάνουν, δηλαδή, γιατί, ιδιαίτερα στο χώρο μας, οι παντρευμένοι θεωρούν περίττο να φροντίζουν για τη διατήρησι της φόρμας τους. Η καθήκον και οι δυο στο ίδιο ζυμάρι, άδια-

στούς, κυρία μου: Άνοιξτε τα χέρια και σπκώστε τα ώς πού να ένωθούν πάνω από το κεφάλι: ο ούζυγος σας ν' άνθιστάται έλαφρά σ' αυτήν την κίνηση χωρίς να την έμμοβή, κρατώντας σας, από τόν βραχίονα. Ν' άνθιστάται έ- πiosis στην έπιστροφή των χεριών προς τα κάτω. Η άποτελεσματικότητα αυτής της κινήσεως είνε θαυμαστή.

ΑΣΚΗΣΙΣ 2α

φορώντας ο ένας για τον άλλο: Τι λάθος... Η γυμναστική μαζί είνε πολύ πιο εύχρηστη κι δίνει περισσότερην άρμονία.

Είδατε συχνά στον κόσμο έναν άνδρα και μια γυναίκα που λατρεύονται να μη συμφωνούν; Δεν πάνε με το ίδιο βήμα, οι κινήσεις τους είνε τόσο ά- συμπίδωστες πού δινοντας το μπράτσο νομίζει κανείς ότι βαρούν γροθιές. Τουναντίον, τι έντυπωσιον άρμονίας δίνουν ένας γυναιστής και μια γυνάστρια, ή δυο άφροδισες, άνδρας και γυναίκα, που εργάζονται μαζί - άκόμη κι' αν ά- ννοούνται έξω από τη δουλειά τους.

Κάνετε μαζί τη γυμναστική σας: θα κάμπετε τις κινήσεις σας να συμφωνούν.

ΑΣΚΗΣΙΣ 1η

Θέλετε να δυνάμωσετε τους μύς του

θέλετε να δυνάμωσετε ιδιαίτερως το στήθος; Πισθώστε και οι δυο από τα χέρια, με τα μπράτσα τεντωμένα έμπρός, άπέναντι. Χωρίς να κινώστε τα πόδια, πλαιοάστε ο ένας προς τόν άλλο άνοιγοντας τα χέρια ως πού να γνί- λουν οι ώμοι σας. Κατόπιν επανέλθετε στην κανονική θέση επαναφέροντας τα χέρια τόν ένα κοντά στο άλλο (άλλο πλεονέκτημα αυτής της άσκησης είνε ότι στην κυρία είνε ότι στρογγυλεύει τα μπράτσα).

Βλέπετε συχνά πως οι άντρες που βορβέι τόν άλλον, άσκειται έξ ίσου.

Άλλα θα συνεχίσωμεν.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΤΗΣ ΚΑΙ... ΡΗΜΟΣΠΙΤΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 5ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τομα, ενώ στο μυαλό του ήρθε μια ά- στραπιά σκέψις.

Ναι, Κι' αν δε φύγης, θα είδοποιήσω την άστυνομία άμείως!

Πολύ καλά, θα φύγω, είπε ήσυχα.

Άλλα κάνε μου μια χάρη...

Να την άκούσω.

Βάλε στο γραμμόφωνο την πλάκα του Τζώνι, που άγαπάει τη Λούση!... Μ' ά- ρέσει υπερβολικά αυτό το τραγούδι.

Η Λιζί έβαλε μια πλάκα.

Ήταν ένα πεταχτό τραγουδάκι, πού το τραγουδούσε κάποιος μαύρος.

Όταν άρχισε το ρεφραίν κι' έλεγε:

«Και ο Τζώνι άφισε τη Λούση τη μικρή

μή έκείνη του έμενε πιστή!...»

Ένας ύποκωφος κρότος άκούστηκε και η Λιζί έαυλώθηκε κόμου! Ήταν νεκρή πιά!

Μια φάρια την είχε βρή άκριβώς στην καρδιά, μια φάρια που βγήκε άπ' το περίστροφο, πού ήταν στην δεξιά τσέπη του σασκακιού του Ντικ! Μια μικρή μόνο τρυπίδα πάνω στο ρούχο του έπρόδρε το έγκλημα! Το γραμμόφωνο εξακολουθούσε να παίζει, ενώ ο κόσμος στην πλατεία του θεάτρου έπεριμενε την εμφάνισι της Λιζί.

Ο Ντικ έδωγκε άπ' το καμρινί της ψυχραιμίας, έκλεισε την πόρτα καλά και μαινόταν στο αυτοκίνητο επέστρεψε στο ρεστوران. Πριν να φθάσει εκεί όταν περνούσε από έναν άπόκεντρο δρόμο, επέταξε το περίστροφο, έδωγκε την περούκα με τα μακρούα μαλλιά και τη γυαλιά και έμπηκε στο εστιατόριο. Δεν είχε κάνει πάνω από δέκα λεπτά της ώρας.

Σε λίγο το γκαρσόνι έεπερίβρισε τον κύριο φαρμακοποιό. Και αυτός βίρκοιε την ευκαιρία πετώντας ένα τσιγάρο μισοκαπνισμένο, να του πη:

Να πάρη ο διάολος!... Διαδίζοντας

Γνώμαι καλλιτεχνών

ΠΩΣ ΝΑ ΑΡΕΣΕΤΕ

Άρθρον της Πωλντ Ντυμπόστ

Μου ζητούν, άναμνηται άναγνώστρια να σας δώσω συμβουλές περί του τρό- που με τόν όποιον θα άρέσετε. Έάν μου ζητούσαν συμβουλές «διά να είσθε ά- ρισα» δεν θα σας έδιδα καμμιαν άπάν- τηση, διότι πραγματικώς έγώ τούλάχι- στον δεν μπορώ να καθορίσω τι είνε καλλονή και πρό πάντων πως άποκτά- ται. Άλλα νομίζω πως και μια γυναίκα που δεν είνε όμορφη, μπορεί να άρέση κι' αυτή.

Όσον και αν είνε δώρον της φύσεως ή όμορφη πάντως χρειάζεται κάποια

μάτι. Άλλα και πάλιν ένα φρόδι πολύ σηκωμένο δίδει έντυπωσιον προσώπου. έν- που με τόν όποιον θα άρέσετε. Έάν μου ζητούσαν συμβουλές «διά να είσθε ά- ρισα» δεν θα σας έδιδα καμμιαν άπάν- τηση, διότι πραγματικώς έγώ τούλάχι- στον δεν μπορώ να καθορίσω τι είνε καλλονή και πρό πάντων πως άποκτά- ται. Άλλα νομίζω πως και μια γυναίκα που δεν είνε όμορφη, μπορεί να άρέση κι' αυτή.

Όσον και αν είνε δώρον της φύσεως ή όμορφη πάντως χρειάζεται κάποια

Η άνοιξις είνε ή κατ' έξοχήν έποχή του ταγιέρ. Σας δινουμε τρία άφρία ταγιέρ που φορούν γνωστό άστέρες του κινηματογράφου και πού δεικνύουν πως και σ' αυτό ά- κόμη το αούτρο φερέμα μπορεί μια γυναίκα με γούστο να δείξει πρωτυπία.

προσάθει. Σας λέγω εύθες έξ άρχής πως σκαίνονται κάθε τι πού δεν είνε φυσικόν. Άκόμη και εις τα λόγια μου και εις το γραφίμο. Εύρισκω λοιπόν ά- ποκρουστικόν το ότι οι γυναίκες νέες ή ηλικιωμένες ρίχνουν στρώματα πού- δρας επί της επιδερμίδος των, την όποι- αν άλείφουν συγχρόνως με κάθε είδους χρώματα. Αυτό άφροει την ζωή από έλκος. Άλλοι όμως είνε προικισμένη από την φύση με μίαν άμυτην προση- κότητα και εκείνοι πού θα δελήσουν να την μιμηθούν, με πολλήν δυσκολία θα άποφύγουν το γελόν. Άλλα πάλιν δεν άσφουν παρά το μέσον του στόματος διά να το μικρύνουν. Αυτό είνε πολύ ά- σχημον και να το άποφεύγεται, γιατί κα- ταστρέφει έντελώς την άρμονία της φυσιογνωμίας. Διατρήσσετε εις το στό- μα σας τας φυσικάς του διαστάσεις δεν θα άπαιτήσετε κανένα με την προσά- θειαν να το μικρύνετε ή να το μεγαλώ- σετε. Προσθώσσετε μάλλον να το κα- ταστήσετε εύχρηστον εις την όψιν. Το κόκκινο-κίτρινο είνε ρούτχο. Και ό- ταν τα όλλα είνε πολύ χλωμά, το χρώ- μα αυτό τα κάνει από μακριά να φαί- νονται λευκά, πράγμα το όποιον είνε χειρότερον άκόμη. Για να τούώσετε τα όλλα ή να τούς δώσετε περισότερη ζωή μπορείτε να χρησιμοποιήτε πούδρα από «κεκινάς». Τα δόντια έχουν βεβαίως ό- σους κατασκευασμένο και μακτινιόρ- σμένο ένα στόμα, μόνον από τα δόντια σαστέ τα μάλλον από κάτω εις το κούλα- μα διά να σηκωνούνται ψηλότερα. Ένα

φρόδι πού κατέρχεται πολύ, χαλά το

μάτι.

Και έπειδή μιλούμε περί ματιών, θα σας συνεδούλευα να μη χρησιμοποιήτε «ριμέ» κατά το δικαίωμα της ήμερας, άλλα μόνον όλίγο λίπος επί των έλαφά- ρων. Αι γυναίκες πού ευρίζουν τα φρύ- δια τόν είνε κυριολεκτικώς τρελλές. Δεν ύπάρχει άντιασθητικώτερον και άπο- κρουστικώτερον πράγμα. Άντιέτιμος μο- τός, με τόν όποιον δουκπτόσες, ήταν ο λωποδύτης - Ντόκτορ, πού σε διάστημα όλίγων μόνον ήμερών είχε κάνει την έμφάνισι του, ως γιατρός Ντικ, ως καλ- λιτέχνης Ντικ και ως φαρμακοποιός Μάκ Νέιλ!

Το γκαρσόνι έφυγε, για να πάη να έκτελέσει άλλες παραγγελίες, χωρίς να φαντάζεται φυσικά ότι ο άνδρας αού- τος, με τόν όποιον δουκπτόσες, ήταν ο λωποδύτης - Ντόκτορ, πού σε διάστημα όλίγων μόνον ήμερών είχε κάνει την έμφάνισι του, ως γιατρός Ντικ, ως καλ- λιτέχνης Ντικ και ως φαρμακοποιός Μάκ Νέιλ!

Εύτυχώς, πού ή άστυνομία, έπεισθη, πως είμαι άδώς κι' έτσι εσώθη ή τιμή και ή ύπόληψις έφυγε.

Το γκαρσόνι έφυγε, για να πάη να έκτελέσει άλλες παραγγελίες, χωρίς να φαντάζεται φυσικά ότι ο άνδρας αού- τος, με τόν όποιον δουκπτόσες, ήταν ο λωποδύτης - Ντόκτορ, πού σε διάστημα όλίγων μόνον ήμερών είχε κάνει την έμφάνισι του, ως γιατρός Ντικ, ως καλ- λιτέχνης Ντικ και ως φαρμακοποιός Μάκ Νέιλ!

Εύτυχώς, πού ή άστυνομία, έπεισθη, πως είμαι άδώς κι' έτσι εσώθη ή τιμή και ή ύπόληψις έφυγε.

Το γκαρσόνι έφυγε, για να πάη να έκτελέσει άλλες παραγγελίες, χωρίς να φαντάζεται φυσικά ότι ο άνδρας αού- τος, με τόν όποιον δουκπτόσες, ήταν ο λωποδύτης - Ντόκτορ, πού σε διάστημα όλίγων μόνον ήμερών είχε κάνει την έμφάνισι του, ως γιατρός Ντικ, ως καλ- λιτέχνης Ντικ και ως φαρμακοποιός Μάκ Νέιλ!

Εύτυχώς, πού ή άστυνομία, έπεισθη, πως είμαι άδώς κι' έτσι εσώθη ή τιμή και ή ύπόληψις έφυγε.

Το γκαρσόνι έφυγε, για να πάη να έκτελέσει άλλες παραγγελίες, χωρίς να φαντάζεται φυσικά ότι ο άνδρας αού- τος, με τόν όποιον δουκπτόσες, ήταν ο λωποδύτης - Ντόκτορ, πού σε διάστημα όλίγων μόνον ήμερών είχε κάνει την έμφάνισι του, ως γιατρός Ντικ, ως καλ- λιτέχνης Ντικ και ως φαρμακοποιός Μάκ Νέιλ!

Εύτυχώς, πού ή άστυνομία, έπεισθη, πως είμαι άδώς κι' έτσι εσώθη ή τιμή και ή ύπόληψις έφυγε.

Το γκαρσόνι έφυγε, για να πάη να έκτελέσει άλλες παραγγελίες, χωρίς να φαντάζεται φυσικά ότι ο άνδρας αού- τος, με τόν όποιον δουκπτόσες, ήταν ο λωποδύτης - Ντόκτορ, πού σε διάστημα όλίγων

